

THƯA QUÝ ÔNG, CHÚNG TÔI MUỐN GẶP CHÚA JÊSUS

[Anh Branham nói với Anh Neville khi hội chúng hát bài *Chỉ Tin Mà Thôi*—Bt.] (...?...Tôi đã cố gắng gọi cho anh chiều nay, như tôi có thể hết sức, anh đã không có ở nhà khi tôi đã thử gọi. Nay, nếu anh đã có một sứ điệp thì anh cứ giảng và tôi sẽ cứ đợi. Anh chắc chứ, bây giờ? Anh không có gì để giảng...?...)

[Anh Neville nói, “Chúng ta rất vui mừng tối hôm nay. Anh Branham vừa hỏi tôi tôi đã có sứ điệp không; anh ấy đã không giữ tôi. Nhưng anh ấy không phải giữ tôi. A-men. Tôi vui mừng, tối nay, vì tôi đã nói tôi đã coi điều đó rất cao trọng rằng thậm chí anh ấy ở đây. Và tôi xúc động vô cùng, hơn bất cứ điều gì tôi có được đối với lễ Giáng sinh, biết rằng anh ấy có mặt ở đây. Và vì vậy xin Chúa ban phước cho anh khi anh đến tối nay. Nếu anh ấy chỉ đứng ở đây, điều đó sẽ tốt lắm. Ngợi khen Đức Chúa Trời! Nhưng tôi vui mừng anh ấy ở đây, và xin Chúa ban phước cho anh khi anh đến.”—Bt.]

Cảm ơn anh, Anh Neville. Cảm ơn anh.

2 Xin chào, các bạn. Tôi đang nói với Anh Neville, tôi—tôi đã cố gọi cho anh ấy ở nhà anh ấy chiều nay. Tôi đã nói với dân sự từ dưới Georgia, và lân cận, tuần vừa rồi, rằng tôi đã không cho là tôi sẽ có mặt ở đây ngày hôm nay, bởi vì nhiều người đến.

3 Và, tuy nhiên, vào lễ Giáng sinh, các bạn biết đấy, những trẻ em nhỏ, các bạn không thể bảo chúng khác được. Chúng, chỉ, ấy là thời gian lễ Giáng sinh là dành cho chúng. Và chúng sẽ không có chiếc tất nhỏ treo lên, sẽ có cái gì đó. Điều đó là một truyền thống, ngay cả trong đất nước chúng ta, mà chúng đã treo chiếc tất lên, và điều gì khác.Ồ, tôi đã làm, khi tôi còn nhỏ, và—và mặc dầu như—như ở ngoài Kinh Thánh, lối mòn như nó hiện có. Tuy nhiên, trẻ em thì, chúng nghe những đứa trẻ khác nói, “Ồ, tôi có được *cái này* cho lễ Giáng sinh. Tôi có được *cái này*.” Những đứa trẻ đứng xung quanh, nhìn, các bạn biết đấy. Các bạn, các bạn

không thể làm cho chúng hiểu. Hiểu không? Vì vậy, cứ, lễ Giáng sinh là ở lại đây. Đúng thế.

⁴ Và nó không phải là ngày sanh của Chúa chúng ta, thì giờ Ngài được sanh ra. Bây giờ, nếu các bạn tìm trên quả địa cầu... của mình, và nhìn, xứ Giu-đa thì gần như thật xa đường xích đạo như xứ này ở trên nó. Vì thế chúng ta tìm thấy, ở xứ Giu-đa, ở trong những ngọn núi trên đó, mà có tuyết. Chao ôi! Nó có nhiều tuyết hơn là có ở đây. Vì thế những người chăn chiên không thể ở tại...trên núi vào lúc đó, chăn bầy chiên của họ.

⁵ Và điều khác nữa, Ngài, điều đó sẽ trái ngược với cả tự nhiên. Hiểu không? Những con chiên và đại loại như vậy được sanh ra vào mùa xuân, không phải thời gian này trong năm. Chiên con không được sanh ra lúc này. Những con—con cừu cái không đẻ con lúc này. Và Ngài là Chiên Con của Đức Chúa Trời, các bạn biết đấy. Vì vậy ở đó, Ngài đã được sanh ra trong, họ tuyên bố, trong lúc nào đó khoảng tháng Tư, giữa tháng Tư, điều gì đó như thế.

⁶ Nhưng, đây là ngày 25 tháng Mười hai, ồ, làm cho nó là ngày sinh. Đây là ngày sinh của thần mặt trời. Hiểu không? Ba-anh Rô-ma, thần mặt trời. Hiểu không? Và mặt trời thì thật chính xác đi nửa vòng bây giờ. Và từ ngày 20 đến ngày 25 là khi gánh xiếc Rô-ma đã, tổ chức lễ sinh nhật thần mặt trời. Và vì vậy họ nói, “Ồ, bây giờ, để làm vui lòng cả tín hữu Cơ-đốc và người ngoại giáo, chúng ta sẽ làm, thay vì thần mặt trời, Con của Đức Chúa Trời và thần mặt trời, với nhau. Vì vậy chúng ta sẽ đặt chúng lại với nhau và cho nó cùng một ngày sanh, và làm nó vào ngày 25.” Vì vậy điều đó dường như làm vui lòng người ngoại giáo và hội thánh hữu danh vô thực lúc đó, trong giáo hội đầu tiên của Rô-ma. Đã có chỉ...Nó đã thật được lẫn với họ, vì thế họ không quan tâm. Vì thế họ đã làm cho nó là ngày sanh của thần mặt trời và của cả Con Đức Chúa Trời.

⁷ Vậy thì, ngày dài nhất trong năm là khoảng ngày 21 hay 22, đêm dài nhất, tôi muốn nói, trong năm, là khoảng ngày 21 hay 22, khi, trong hệ mặt trời, mặt trời chỉ đang nhảy vọt qua, đến lại. Bây giờ người ta sẽ bắt đầu có được đúng một vài giây hay vài phút dài hơn. Và rồi lúc nào đó vào tháng Sáu hay tháng Bảy, chúng ta có ngày dài nhất trong năm.

Vì vậy, nhưng, lễ Giáng sinh thì đã trở nên phổ biến, vì vậy chúng ta—chúng ta không thể tránh được điều đó.

⁸ Những lớp không sấm thì đã trở nên phổ biến. Tôi ghét chúng, nhưng chúng thì—chúng thì được chấp nhận như bình thường. Ủ-m. Đúng thế.

⁹ Những phụ nữ không mặc đồ, họ đã trở nên bình thường. Mặc quần đùi, chúng sẽ được chấp nhận như thường. Chỉ thế thôi. Chúng sẽ trở nên càng ngắn hơn mọi lúc, vì thế tôi không thể làm gì về điều đó.

Tôi chỉ nói nó thì sai. Ở lại với Nó, và đúng thế.

¹⁰ Tội lỗi, nó trở nên bình thường. Nó trở nên bình thường. Chúng ta sẽ có nó, tiếp tục và tiếp tục. Vì vậy, chỉ, nó thì bình thường cho đến khi Chúa Jêsus đến. Và tất cả những điều này là điều bình thường. Vậy thì, tôi không tin...

¹¹ Xin để tôi làm rõ điều này. Tôi không tin rằng Chúa Jêsus sẽ quan tâm bạn đã thờ phượng ngày sinh của Ngài vào ngày nào, nếu nó là ngày 25, 26, hay là nó là tháng Tư, tháng Năm, tháng Sáu, tháng Bảy, hoặc nó có thể là bất cứ khi nào, chỉ để bạn thờ phượng, bạn thờ phượng Ngài vào bất cứ ngày nào.

¹² Nhưng đây là vấn đề. Họ đã lấy sự thiêng liêng từ lễ Giáng sinh, làm cho nó không phải là lễ Giáng sinh, một ngày thờ phượng nhưng, nhưng là một lễ ăn mừng. Hiểu không? Chúng ta không... Các bạn nghe người ta nói, “Chúng ta sẽ ăn mừng Giáng sinh.” Điều đó sai. Chúng ta không bao giờ nên ăn mừng Giáng sinh. Giáng sinh là một ngày của sự thờ phượng, không phải một lễ hội ăn mừng.

¹³ Chúng ta tổ chức lễ kỷ niệm ngày sanh của Lincoln. Chúng ta làm lễ kỷ niệm ngày sanh của Washington. Nếu các bạn ở dưới tận miền Nam, chúng ta sẽ làm lễ kỷ niệm ngày sanh của Lee, hay—hay Jackson. Ngày sanh của họ là một lễ kỷ niệm.

¹⁴ Nhưng ngày sanh của Đấng Christ, tôi tin rằng, nên là một ngày hiến dâng, thờ phượng, thay vì tối nay. Của dân sự tại hội thánh, trên đầu gối của họ, cầu nguyện, tạ ơn Đức Chúa Trời vì Món Quà Giáng sinh xứng đáng với tên gọi.

15 Những đôi giày cao gót, và những khuôn mặt tô vẽ, và những áo choàng có đuôi dài tới gối, và những ly rượu ứt-ki sẽ được cụng, với nhau. Và hàng vạn lần hàng ngàn đô la xứng đáng cho rượu ứt-ki, và những điệu xì-gà, và những điệu thuốc sẽ được phân phối tối nay. Khi mà, hàng ngàn trẻ em đói, nghèo, tội nghiệp nằm mà không có một chút để ăn hay một chỗ để gối đầu của chúng.

16 Sự thờ phượng, những gì chúng ta cần. Lễ kỷ niệm là những gì chúng ta đã có.Ồ, điều đó được lắm. Điều đó, nó không...nó không tốt lắm, nhưng chúng ta không thể ngăn cản nó được. Nó trở nên lệ thường. Chúng ta, chúng ta sẽ có lễ Giáng sinh hoàn toàn chính xác giống như vậy.

17 Và từ ngữ *Christmas*, Christmas đến từ chữ của “mass for Christ,” lễ kỷ niệm bữa tiệc ly của Đấng Christ, C-h-r-i-s-t-m-a-s. Hiểu không? Lễ mi-xa của Đấng Christ, nó là một truyền thống Công giáo.

18 Và một trong các con gái, nhỏ của tôi, tôi không thể gọi nó nhỏ nữa, Becky, đã phải viết một câu chuyện ngày nọ, về thần thoại, về huyền bí. Và tôi đã nói, “Cứ viết về Santa Claus.” Đó là—đó là thế. Santa Claus đã chiếm chỗ của Đấng Christ. Và Santa Claus, không hề có một người như vậy. Hiểu không? Nó hoàn toàn là một truyền thống Công giáo, không liên quan gì với Tin Lành hay bất cứ điều gì về nó, đấy, hay là lễ Giáng sinh, hay ngày sanh của Đấng Christ, không chút nào cả. Nhưng Santa vẫn được chấp nhận tồn tại.

19 Nhưng ngày nào đó Chúa Jêsus sẽ đến ở lại. Đó là Đấng chúng ta đang trông đợi.

20 Bây giờ, tôi chắc chắn thích Anh Neville đứng nói ở bục giảng này hơn, tối nay. Bởi vì, ấy là, tôi đã nói với mọi người rằng tôi sẽ không ở lại ngày hôm nay. Và nếu tôi đã đi xuống và nói điều gì, tôi sẽ làm một cuốn băng ghi âm. Và tôi hi vọng rằng họ... Anh em đang cho máy ghi âm chạy, phải không? [Người nào đó nói, “Vâng.”—Bt.] Làm một băng ghi âm. Xem thử Đức Thánh Linh trong suốt thời gian của buổi nhóm phán điều gì, nó có thể là điều mà họ sẽ, họ có thể nghe Nó. Hiểu không?

21 Tôi đã có được vài câu Kinh Thánh, và vân vân, đã viết ra đây, cho một chủ đề ngắn. Và tôi không biết; tôi tin rằng Chúa sẽ ban phước cho nó. Nhưng sự việc của nó là, thường thường, vào những tối Chúa nhật này, các bạn thì ra ngoài ở quanh đây khoảng chín, hay mười phút sau đó, và các bạn sẽ cảm thấy dễ chịu để đi ra ngoài trước khi bắt đầu một buổi nhóm.

22 Vì vậy, nhưng tôi cho rằng có một cái đồng hồ báo thức. Ừ-m. [Anh Neville nói, “Đúng thế.”—Bt.] Gì hả? Điều gì đó, một buổi nhóm nửa đêm à? [“Không, không phải tối nay, ở đây.”] Tôi muốn nói...Không, không phải tối nay, không. Điều đó, anh ấy—anh ấy nghĩ có lẽ tôi đã có nó, nhầm lẫn, đây là đêm Giao Thừa.

23 Ồ, chúng ta đang trông đợi một thì giờ tuyệt vời, đêm Giao Thừa. Đó là thì giờ mà chúng ta, mỗi người, tất cả các anh em đến, và chúng ta có sự thông công tuyệt vời, với nhau, vào đêm Giao Thừa.

24 Bây giờ, nhưng tôi chỉ đang trêu đùa với anh em về điều đó. Và tôi hi vọng điều đó đã không có trên băng ghi âm.

25 Nói ví dụ, ngày nọ, làm một băng ghi âm, tôi đã đụng phải điều này gần như nhiều lần, và—và tôi đã thật sự hủy băng đó, về băng đó *Cơ-Đốc Giáo Chống Ngoại Giáo*. Các băng ghi âm đó đã bị hủy. Vì thế nếu những băng ghi âm đó đang—đang nghe hay đang được tạo ra, tôi mong người mà đang lấy nó sẽ dùng trong nhà. Cứ mở nghe trong nhà hay điều gì đó, vậy tôi sẽ biết rằng nó được ủng hộ lúc này. Tôi sẽ thấy cách nào *điều này* được quay lại, nếu nó đang hoạt động. Được. Được rồi. Điều đó tốt. Tôi sẽ che đậy điều đó, bỏ qua về mặt khác này. Tôi đã không sử dụng nó.

26 Ồ, tôi muốn nhân cơ hội này để cảm ơn hội thánh này và các thuộc viên của nó, vì những điều tốt đẹp mà anh chị em đã tặng tôi cho lễ Giáng sinh. Cách đây ít lâu, con trai tôi đã đến và đưa cho tôi một hộp to lớn này. Và tôi đã ở trong...phòng làm việc của tôi, đang nghiên cứu. Tôi đã mở nó ra, và thấy một bộ đồ mới từ đền tạm này. Và những đồ cá nhân nhỏ bé mà dân sự đã gửi cho tôi, ngay trên đó, mà tôi đã chưa mở ra cho đến khi Joe đến tối nay và mở quà của cậu ấy ra. Và thế thì, tôi—tôi thật biết ơn điều đó. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Tôi ước gì tôi có thể

tặng những món quà Giáng sinh cho mọi người. Tôi không thể làm điều đó. Anh chị em biết nó thế nào rồi. Anh chị em thật sự không thể làm điều đó. Chỉ thế thôi. Nếu anh—nếu anh chị em tặng cho một người, điều đó tỏ cho thấy sự tôn trọng như thế. Anh chị em thật sự không thể làm điều đó. Một mục sư thật sự không thể làm điều đó.

27 Và tôi hiểu rằng Anh Neville, sáng nay, đã được tặng chiếc áo khoác mới. Thật biết ơn hết thấy anh chị em, dành cho anh em của tôi.

28 Có một bí mật nhỏ với điều đó, mà Billy Paul và tôi biết. Anh em biết đấy, tôi thì rất chậm về bất cứ điều gì, tôi...đang nắm bắt, dù sao đi nữa, về bất cứ điều gì. Billy đã bảo tôi, ngày nọ. Cậu ấy nói, “Bố biết, bố ơi, con đã ở trên siêu thị. Và,” nói, “con đã gặp ai ở trên đó không?” Cậu ấy nói giọng hơi run. “Anh Neville, và,” nói, “anh ấy mặc một cái áo khoác ngoài, trông kinh khủng.”

Và tôi nói, “Cái của bố sẽ vừa với anh ấy chứ?” Ừ-m.

29 Và vì vậy, và cậu ấy nói, “Không. Anh ấy to hơn bố nhiều.”

Vì vậy tôi nói, “Ồ, bố sẽ cứ đi xuống và mua cho anh ấy một cái.”

30 Vì vậy, rồi tôi lấy tấm séc của tôi từ hội thánh ở đây, giống như anh ấy. Vì vậy vào lúc đó, Billy chạy đến với một lời có sức thuyết phục rất lớn, và một nụ cười trên mặt cậu ấy, “Bố ơi, hội thánh sẽ mua cho anh ấy một cái.”Ồ, tôi biết hội thánh chắc chắn có thể có khả năng mua cho anh ấy một cái tốt hơn tôi một chút, vì thế tôi nghĩ, “Điều đó thật tuyệt vời, vậy tất cả chúng ta đều có.” Nhưng chúng ta biết rằng nó đến trong một chỗ thật tốt đẹp, trong lúc Anh Neville cần áo khoác ấy.

31 Anh em biết đấy, tôi muốn kể với anh em điều gì đó nhỏ bé về điều đó. Tôi đang đọc về lịch sử. Tôi chỉ làm thế thôi trong vài tuần vừa qua, những tháng hay hai tháng vừa qua, đã đọc lịch sử Kinh Thánh. Tôi đã từng đọc...

32 Quyển sách đầu tiên của tôi đọc là Cựu Ước, những gì Đức Chúa Trời đã có trong Cựu Ước. Rồi tôi lấy Tân Ước, và xem những gì Đức Chúa Trời đã là, để so sánh nó với ngày nay, bởi vì tôi biết Ngài phải vẫn y nguyên như vậy. Hiểu không?

33 Rồi có một chỗ về hội thánh mà tôi đã bỏ lỡ, đó là giữa thời gian của sự ra đi của sứ đồ cuối cùng cho đến sự đến của thời đại tối tăm, khi giáo hội Công giáo bắt đầu thống trị. Họ đã đánh mất tất cả các phép lạ, và tất cả sự Thiên liêng, ra khỏi hội thánh, mọi thứ. Và tôi—tôi muốn biết điều gì đã xảy ra trong suốt thời gian đó, vì thế tôi chỉ lấy một số trong những lịch sử cổ đại nhất mà hiện có, như *Hai Babylon* của Hislop, và *Hội thánh Hành Hương* của Broadbent, *Sách Về Những Người Tử Vì Đạo* của Foxe, *Hậu Các Giáo Phụ Nicene*, *Giáo Hội Nghị Nicene*, *Tiền Giáo Hội Nghị Nicene*, và tất cả những sử gia vĩ đại kia mà đã viết trong suốt thời gian đó, đời sống của tất cả những người quý báu đó. Khi tôi đọc chúng, nó có vẻ như tôi đã có thể nghe *Thi Thiên Của Cuộc Đời* của Longfellow.

Đời sống của những người vĩ đại nhắc nhở tất cả chúng ta
 Chúng ta có thể làm cho đời sống mình siêu phàm,
 Với sự ra đi để lại đằng sau chúng ta
 Những dấu chân trên cát của thời gian.

34 Khi tôi đã thấy những gì những người đàn ông và đàn bà đó đã trải qua, lúc đó, và thấy, để duy trì Phúc âm giống như vậy này! Và khi họ giảng Phúc âm không hề thay đổi này, sự việc giống như vậy mà đã xảy ra trong Cựu Ước, Tân Ước, và rồi hoàn toàn chính xác giống như vậy. Vì thế điều đó cho Nó một, hai, ba người làm chứng. Mọi lời được thiết lập. Cũng Đức Chúa Trời giống như vậy giải quyết với các đấng tiên tri xưa, cũng giải quyết với các sứ đồ, và giải quyết với các anh em tiền-Nicene.

35 Và Ngài ở đây ngày hôm nay, giải quyết cùng một cách ấy với dân sự Ngài, với cùng những dấu hiệu, cùng những phép lạ, cùng Phúc âm ấy, cùng quyền năng ấy, cùng một Đức Chúa Trời, mọi thứ. Với ba người như lời chứng, với chúng ta, rằng *Đây* là Lẽ thật. *Đây* là Lẽ thật. Đức Chúa Trời đã ban cho nó trong ba bằng chứng. Hiểu không? Lịch sử đó là...

36 Kinh Thánh này là lịch sử về Đức Chúa Trời là thể nào, thì lịch sử thuộc về Cựu Ước cũng vậy.

37 Tân Ước là lịch sử về—về Tân Ước.

38 *Và Giáo Hội Nghị Nicene Và Các Giáo Phụ, và Hậu Giáo Hội Nghị Nicene, là lịch sử về giáo hội lúc đó.*

39 *Và bây giờ lịch sử đang làm trên đúng như nó đã có. Mà, lịch sử này sẽ không bao giờ được chép. Không. Nó quá gần với sự Đến hiện giờ.*

40 *Và xin Chúa giúp đỡ con người trong những ngày này, những người mà cố gắng tìm kiếm sự tôn vinh con người, những người mà cố gắng để—để tự làm cho họ được mọi người yêu chuộng, hay giữa mọi người. Các bạn không biết chẳng, con người đó, khi nó hư mất, tất cả điều đó hư mất với nó không? “Nhưng hãy tìm kiếm cho được của cải ở trên Trời. Chúng sẽ không bao giờ qua đi.”*

41 *Những phước hạnh giàu có nhất của Đức Chúa Trời yên nghỉ trên tất cả anh chị em. Tôi đã bảo họ, tối nay, thường thường đó là thói quen của tôi đi nhà thờ ở đâu đó vào Chúa nhật, nếu tôi có thể đi được.*

42 *Tôi, ngày hôm nay, sáng nay, tôi đã thật muốn đến lắm, và nghe sứ điệp của Anh Neville. Nhưng sau khi hứa điều đó, thì tôi không muốn vi phạm nó.*

43 *Vì vậy nên tôi đã cố gắng lắng nghe trên ra-đi-ô, và—và vân vân, và tất cả tôi có thể nghe là, “Ngay sau buổi nhóm này, chúng ta tất cả sẽ gặp nhau ở ngoài phòng ăn trưa và dùng cà-phê với nhau. Và chúng ta sẽ...” Hội thánh đã đến với cái gì? Nó là một nhà hội họp. Tại sao quý vị không chỉ nói “nhà hội họp” thay vì nhà thờ. Nhà thờ không được cho làm điều đó. Nhà thờ không phải là một buổi họp uống cà-phê, hay những bữa ăn tối, hay ăn khuya, và những thứ như thế.*

44 *Chúng ta có sự thông công với Chúa. Nhà thờ, đó là nơi chúng ta thông công với Ngài.*

45 *Tôi đã nói với vợ tôi, “Em yêu, anh—anh đang trở nên rất phê phán, anh ghét phải đi xuống ở đền tạm, hay bước vào bụi giăng.” Ồ, anh trở nên trông giống như, già hơn, anh trở nên tệ hơn. Và anh—anh—anh không—anh không muốn thế, như thế. Nhưng có Điều gì đó bên trong anh lái anh, làm như thế.*

46 Rồi tôi nói, “Minh đang mất trí chẳng? Tại sao mình không thể đi với những người còn lại của đám đông? Tại sao mình không thể hành động giống như những anh em đồng lao khác? Tại sao mình không thể kiếm cho mình một tổ chức, xây dựng nó khắp nơi giống như họ làm? Hay là, tại sao mình không thể đi ra và tránh sự phê bình kịch liệt vào nhiều người và những việc như thế? Tại sao mình không thể làm điều đó?” Tôi đã nói lúc đó, tôi nghĩ, “Minh đã mất trí chẳng?”

47 Thế rồi tôi trở lại với Lời, và nó đấy. Tôi phải ở lại với Lời đó.

48 Tôi nói, “Tôi, nếu đó không phải là Lời của Đức Chúa Trời, và tôi đã biết đó là Đức Chúa Trời, tôi sẽ dựng cho mình một căn nhà nhỏ ở đâu đó, rất xa ở British Columbia, trên đường lên Canada, trong những núi nơi mà tôi sẽ không thấy một người nào, mỗi năm một lần. Và ở đó tôi có thể nghe Tiếng của Đức Chúa Trời trong những dòng suối róc rách, và nghe Ngài khi Ngài gào thét, trong con sói trên đỉnh núi. Tôi có thể nghe Ngài khi Ngài thì thầm qua những cây thông to lớn, và nhìn xem gương mặt đáng yêu của Ngài trong gương của hồ nước, khi nó phản chiếu những ngọn núi lớn đỉnh phủ đầy tuyết. Ô, tôi có thể thờ phượng Đức Chúa Trời mỗi ngày trong đời sống tôi, trong nơi đó. Tôi biết tôi có thể hiểu thật nhiều hơn về Đức Chúa Trời, ở nơi đó, hơn là tôi có thể lắng nghe những bữa ăn nhẹ uống cà phê và những tiệc trà, và tất cả thứ vớ vẩn này mà chúng ta có ngày hôm nay, cái gọi là giáo hội; những tín điều, và điều hư cấu, và những chuyện nhảm, và mọi thứ khác, để thay thế cho Phúc âm.”

49 Tốt hơn là tôi đọc lời Kinh Thánh nào đó, phải không, và bắt đầu lại. Bây giờ, trước khi chúng ta đọc, chúng ta hãy thưa chuyện với Đấng Mà đã viết Nó, khi chúng ta cúi đầu.

50 Mọi người mà có lời thỉnh cầu tối nay, đây là đêm lễ Giáng sinh, có thể có điều gì đó như thế này, “Ôi lạy Chúa, con thật biết ơn trong lòng con vì Đấng Christ, và con muốn đến thật gần một chút bây giờ hơn trước đây. Con muốn không đi trở lại máng cỏ trong nhà kho, nhưng con muốn làm cho tấm lòng con là một máng cỏ, không phải dành cho một hài nhi Christ, nhưng là một Đấng Christ là Đức Chúa Trời, Em-ma-nu-ên.” Mời các bạn cứ để

cho điều đó được biết bằng cách giơ tay lên với Đấng Christ? Xin Chúa nhậm lời thỉnh cầu của các bạn.

⁵¹ Lạy Cha Thiên thượng, bây giờ chúng con được nhóm nhau lại trong nhà được gọi là nhà cầu nguyện này, nơi mà chúng con đến với nhau để thờ phượng Chúa Jêsus trong tất cả các công việc vĩ đại của Ngài, và để dạy Lời Ngài, và tin rằng Ngài là Lời. Chúng con cảm ơn Ngài vì tối nay, và cơ hội của nó đặt ra trước chúng con, để mang Lời của Đức Chúa Trời hằng sống đến với một dân sự đang sống, và đặc biệt với những ai đang sống trong Chúa Cứu Thế Jêsus, mà đã được làm nên mới, đã được sanh ra mới, trở nên những tạo vật mới. Và cơ hội chúng con phải trình bày những—những sự kiện với những ai mà không phải là tạo vật mới trong Đấng Christ, hầu cho, đêm nay, họ có thể trở nên những con người mới trong Đấng Christ. Xin ban cho mỗi người trong những người này sự ao ước của lòng họ.

⁵² Và xin cho họ, tối nay, nếu trước đây họ chưa, đến trong Hội thánh toàn cầu, phổ thông vĩ đại này; từ này, *catholic*, như nó có nghĩa là “toàn cầu,” thuộc sứ đồ, các thánh đồ được sanh lại của Đức Chúa Trời hằng sống. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin cho mỗi người trở nên một thành viên của Nó. Bởi vì, Nó là một Thân thể, không phải một tòa nhà, nhưng một Thân thể, Thân thể của Đấng Christ, và chúng con là những chi thể của Thân thể này. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

⁵³ Nguyện xin những ân tứ lớn từ Đấng Christ được tuôn đổ ra trên dân sự, tối nay, mà thuộc về trong Thân thể. Không phải một bưu kiện được đóng ấn lên, không phải với những món quà Giáng sinh trong nó, như chúng con những người thuộc về đất có thể cho nhau, trong sự biết ơn sâu sắc về tình yêu của chúng con với nhau. Nhưng xin cho nó là ấn đó của Đức Thánh Linh giáng xuống trong linh hồn của nhân loại, ban cho họ Sự Sống bất diệt. Xin ban phước cho hết thủy họ, với nhau, Cha ôi.

⁵⁴ Trong lúc, tối nay, như chúng con biết, được khỏe mạnh và sung sướng, một ngọn lửa ấm áp tốt lành được đặt gần, một mái che trên đầu chúng con, và suy nghĩ về hàng ngàn người khắp thế giới, không nơi nào để đi. Lạy Cha Thiên thượng, xin thương xót chúng con, và nhậm lời cầu xin này.

55 Chúng con cầu xin tối nay rằng Ngài sẽ ban phước cho Lời khi Nó đi ra bây giờ.

56 Xin ban phước cho mục sư của chúng con. Xin ban phước cho ban trị sự và ban chấp sự của hội thánh, và mỗi người mà đã liên kết với nó, trong quyền hội viên của Thân thể, được sanh lại. Vì chúng con cầu xin bấy nhiêu điều trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

57 Như tôi đã bắt đầu, cách đây một lát, để nói, trong việc đọc về các thánh đồ. Thánh Martin đến trong một đêm lạnh lẽo, và ông tìm thấy một cụ già nghèo khổ đang nằm, lạnh cóng, ở cổng. Và ông đã thấy nhiều người đi qua, những người mà có thể cho cụ già đó một—một áo choàng của loại nào đó, nhưng họ đã không làm điều đó. Và rồi ông biết rằng đó là bổn phận của ông để làm điều đó, tuy cả cha và mẹ ông đều là người ngoại đạo. Nhưng ông là một người lính, vì vậy ông đã cởi áo choàng của mình ra, lấy gươm của mình và cắt nó, làm hai, một nửa, và quấn nó vào ông cụ già, và rồi đi tiếp. Và nhiều người đã cười nhạo ông, làm nhục ông. Nói, “Một người lính trông buồn cười! Thật là một kẻ cuồng tín!”

58 Nhưng tối hôm sau, ông bị đánh thức, trong doanh trại nơi ông đang ở lại, và ông đã ở trong một khải tượng. Và ông đã nhìn, và ông ở trong một căn phòng, và ở đó Chúa Jêsus đứng với một đoàn Thiên sứ đứng chung quanh Ngài. Và Chúa Jêsus có mảnh áo choàng này được quấn quanh Ngài, một áo choàng. Và Ngài đã phán với các Thiên sứ, “Các người biết Ta đã có được mảnh áo này ở đâu không?”

Và họ thưa, “Không, thưa Chúa tôi.”

Ngài phán, “Martin đã quấn Ta trong cái này.”

59 Vì thế Anh Martin đã biết, lúc đó, đó là sự kêu gọi của ông với chức vụ. Bởi vì, khi ông đã quấn cụ già ấy trong áo dài đó, Chúa Jêsus đã ở trong người ông lão ấy. Vì thế nếu Ngài đã ở trong một cụ già, như chúng ta ắt gọi là một người ăn mày hay một kẻ ăn xin, nằm trên đường phố, thì Chúa Jêsus sẽ đến với bất cứ người nào trong chúng ta. Thế thì ông biết, “Điều gì các người đã làm cho kẻ nhỏ nhất trong những đứa này, những đứa trẻ của Ta, thì

các người đã làm điều đó cho Ta.” Xin Chúa giúp chúng ta nhớ điều đó.

⁶⁰ Bây giờ, anh chị em nào có Kinh Thánh của mình và muốn ghi xuống phân đoạn, tôi muốn đọc trong hai chỗ từ Bản Viết Thánh tối nay, một trong Ê-sai, và một trong Tin lành Giảng. Tôi muốn đọc trong Ê-sai, chương thứ 42; và trong Tin lành Giảng, chương thứ 12. Tôi muốn đọc những lời Kinh Thánh. Ê-sai 42 bắt đầu với câu 1, câu thứ 1, và xuống tới câu thứ 7.

Này, đây tớ Ta đây, là kẻ Ta nâng đỡ; là kẻ Ta chọn lựa, là kẻ mà linh hồn Ta lấy làm đẹp lòng; Ta đã đặt Thần Ta trên người: người sẽ tỏ ra sự công bình cho các dân Ngoại.

Người sẽ chẳng kêu la, chẳng lên tiếng, chẳng để ngoài những đường phố nghe tiếng mình.

Người sẽ chẳng bẻ cây sậy đã giập, và chẳng dập tim đèn còn hơi cháy: người sẽ lấy lễ thật mà tỏ ra sự công bình.

Người chẳng mòn mỏi cũng chẳng ngã lòng, cho đến chừng nào người đã lập xong sự công bình trên đất: và các cù lao sẽ trông đợi luật pháp người.

CHÚA phán...như vậy, đáng đã dựng nên các tầng trời, và giương ra; đã trải đất, và...ra bởi nó; đáng mà ban hơi sống cho dân ở trên nó, và thần linh cho mọi loài đi trên nó có phán như vậy:

Ta là CHÚA đã kêu gọi người trong sự công bình, và sẽ nắm tay người, và sẽ giữ lấy người, và phó người làm giao ước của một dân, làm sự sáng cho các dân Ngoại;

Để mở mắt kẻ mù, làm cho kẻ tù ra khỏi tù ngục, từ những ngục tù, và kẻ ngồi trong tối tăm...ra khỏi ngục.

⁶¹ Bây giờ trong chương thứ 12 của Tin lành Giảng, và chúng ta hãy bắt đầu với câu thứ 17 và đọc...xuống khoảng câu thứ 28.

Đoàn dân do đó...đã ở cùng Ngài khi Ngài kêu La-xa-rơ ra khỏi mộ, và khiến người từ kẻ chết sống lại, đều làm chứng.

Ấy cũng tại điều này mà đoàn dân đi đón Ngài, vì có nghe rằng Ngài đã làm phép lạ này.

Nhơn đó những người Pha-ri-si nói với nhau rằng, Các người thấy chúng ta chẳng làm nổi chi hết chẳng? kia, cả thiên hạ đều đi theo người.

Và trong đám đã lên dâng thờ lạy trong kỳ lễ có mấy người Hi Lạp:

Đến tìm Phi-líp, là người ở thành Bết-sai-đa thuộc xứ Ga-li-lê, mà xin người, rằng, Thưa ông, chúng tôi muốn ra mắt Chúa Jêsus.

Phi-líp đi nói với Anh-rê: rồi Anh-rê với Phi-líp đến thưa cùng Đức Chúa Jêsus.

Và Đức Chúa Jêsus bèn trả lời họ, rằng, Giờ đã đến, khi Con người sẽ được vinh hiển.

Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, Nếu hạt giống lúa mì kia, chẳng chết sau khi gieo xuống đất, thì cứ ở một mình: nhưng nếu chết đi, thì kết quả được nhiều.

Ai yêu sự sống mình thì sẽ mất đi; còn ai ghét sự sống mình trong đời này thì sẽ giữ lại đến sự sống đời đời.

Nếu ai hầu việc Ta, thì phải theo Ta; (lắng nghe nào) và Ta ở đâu, thì kẻ hầu việc Ta cũng sẽ ở đó: nếu ai hầu việc Ta, thì Cha Ta ắt tôn quý người.

Hiện nay tâm thần Ta bối rối;...Ta sẽ nói gì? Lạy Cha, xin cứu Con khỏi giờ này: nhưng ấy cũng vì (nguyên cố) nguyên cố này mà Con đến giờ này.

Cha ơi, xin làm sáng danh Cha. Bấy giờ có tiếng từ trên trời, phán xuống rằng, Ta đã làm sáng danh rồi, và Ta còn làm cho sáng danh nữa.

⁶² Bây giờ, tôi rút ra điều này, một đề tài mà tôi đã sử dụng trong cách khác: *Thưa Quý Ông, Chúng Tôi Muốn Gặp Chúa Jêsus*.

⁶³ Những lần trước, tôi đã tiếp cận đề tài này, và, nhưng khác một chút từ những gì tôi xoáy vào, tối nay. Bây giờ, đây là một khung cảnh khác thường cho một sứ điệp Giáng sinh. Nhưng tôi cho rằng, ngày hôm nay, anh chị em, nghe trên ra-đi-ô, anh chị

em đã nghe *Là Ba Người Phương Đông*, và *Thành Phố Nhỏ Bét-lê-hem*, và *Đêm Yên Lặng*, và đã nghe quý vị mục sư truyền đạo nói về sự sanh ra của Ngài, và vân vân. Và tôi, đang đặt Sứ điệp Giáng sinh của tôi tối nay, sau khi anh chị em đã nghe quá nhiều về nó chiều nay, và hai hay ba ngày qua, tôi nghĩ tôi sẽ lấy một quang cảnh khác về nó, không phải từ sự sanh ra của Ngài, và sẽ nói nó trong cách khác. Và khung cảnh khác thường nhất này, nhưng nó thì ở trong những sự khác thường chúng ta thấy Lễ thật của Lời Đức Chúa Trời. Nó ở trong sự khác thường.

⁶⁴ Nó đã ở trong khung cảnh khác thường về Lời Đức Chúa Trời, mà dân sự đã nhận biết Ngài là Đấng Mê-si, không phải khung cảnh thường có mà những người Pha-ri-si và những người Sa-đu-sê đến, nói với họ. Nó là việc bất thường, để thấy Đấng Mê-si được sanh ra trong một nhà kho, thay vì giáng xuống từ các hành lang của Thiên đàng, như họ đã nghĩ Ngài sẽ đến, hay như họ—họ đã nói Ngài sẽ đến.

⁶⁵ Nó là một điều khác thường, khi mà, ở sông Giô-đanh, khi “các núi nhảy nhót như những chiên đực nhỏ,” và sứ giả được sai đến trước Ngài. Thay vì ông là một thầy tế lễ có văn hóa tốt sẽ xuất hiện để thông báo sự đến của Ngài, thì sẽ thấy một người với râu tóc trên khắp mặt ông, và tóc bờm xồm, và một miếng da thú vật quấn quanh người, thay vì một áo choàng. Và bước ra trong bùn, có lẽ, lên trên mắt cá chân của ông, và giăng một sứ điệp thật khuấy động như vậy. Và nói những người Pha-ri-si và những người Sa-đu-sê, và gọi những học giả kia, “Các người là dòng dõi rắn lục.” Đó là sự khác thường cho một người làm điều đó, nhưng nó cũng là con đường tìm thấy Lễ thật, Sự Sống, con đường khác thường. Không phải con đường thói thường, đặt để, nhưng là con đường khác thường.

⁶⁶ Và đó là sự ao ước của tấm lòng tôi tối nay, rằng, trong lời Kinh Thánh khác thường này, để chúng ta sẽ tìm thấy ý nghĩa thật sự của lễ Giáng sinh, lễ Giáng sinh có ý nghĩa gì với chúng ta, cách chúng ta nên làm điều đó bây giờ, hay điều gì, cách nào chúng ta nên tiếp cận lễ Giáng sinh.

⁶⁷ Bây giờ chúng ta thấy ở trong đây, như chúng ta đã đọc, những người Hy Lạp này muốn gặp Ngài. Họ đã đến để tìm thấy

Chúa Jêsus. Không nghi ngờ gì họ, giống như bạn và tôi, đã nghe về Ngài, những công việc lớn mà Ngài đã làm, và sự giảng dạy lớn mà Ngài đã làm, và những việc khác thường của đời sống Ngài, vì thế ngài đã trở nên một Người khác thường.

⁶⁸ Và tôi muốn ngừng lại ở đây chỉ đủ lâu để nói điều này, rằng, hầu như luôn luôn, khi anh em thấy Đức Chúa Trời ở trong một người, anh em thấy người khác thường nhất đang được dùng trong cách khác thường nhất.

⁶⁹ Vì thế, Chúa Jêsus là loại Người này, và Ngài thu hút dân chúng, đến để tìm thấy thật sự Ngài là thể nào và Ngài là Ai.

⁷⁰ Và, dĩ nhiên, những người Hy Lạp này là những người ngoại giáo, ngoại đạo, bởi vì người Hy Lạp đã thờ lạy thần tượng. Và họ thì lớn, ồ, tôi muốn nói, những nhà điêu khắc và các lực sĩ. Và họ đã có nhiều nghệ thuật, những người Hy Lạp, nghệ thuật Hy Lạp vĩ đại, mà chưa bao giờ được hoàn tất ngay cả cho đến ngày nay, với các nghệ thuật của họ. Và họ là những người khỏe mạnh, lớn.

⁷¹ Và là, biết rằng có một Đức Chúa Trời nào đó ở đâu đó. Và họ đã có hàng ngàn người trong họ mà họ đã tôn thờ. Và họ đã nghe về một Đức Chúa Trời có tính cách lịch sử mà đã làm những phép lạ kỳ diệu ở giữa người Hê-bơ-rơ. Và rồi họ cũng đã nghe rằng Đức Chúa Trời này, mà trước đây là Đức Chúa Trời-làm phép lạ của dân Hê-bơ-rơ, đã ở nơi đó trong xứ của họ, cùng với họ lần nữa. Vì vậy điều đó đã lôi cuốn sự chú ý của họ, vì vậy họ đã đến để gặp Chúa Jêsus.

⁷² Và để ý, thường thường cách mà dân sự muốn thấy Chúa Jêsus, là tìm thấy người nào đó mà biết cách để đem họ đến với Ngài. Một người lãnh đạo, hay một trong những tể tướng Ngài, là cách họ tìm thấy Ngài. Vì thế Chúa Jêsus, nếu Ngài từng chọn một đầy tớ, thì Ngài luôn luôn chọn người nào đó mà sẽ mang nhiều người đến với Ngài, bởi vì đó là mục đích của Ngài để hầu việc dân sự.

⁷³ Bây giờ chúng ta thấy rằng họ được đưa vào trong sự Hiện diện của Ngài. Bây giờ, những người Hy Lạp này. Phi-líp, họ đã hỏi ý kiến Phi-líp, và Phi-líp đã nói, “Này, đây là người nào đó mà

muốn gặp Chúa của chúng ta. Vậy điều đó sẽ thật không đúng cho tôi có vinh dự để giới thiệu những người Hy Lạp này với Chúa tôi, vì thế tôi sẽ đi kiếm Anh-rê đi với tôi.” Và vì vậy họ đi và kiếm Anh-rê. Và Anh-rê và Phi-líp, cả hai, đã đến và—và giới thiệu những người Hy Lạp này với Chúa Jê-sus.

⁷⁴ Bây giờ, đây là điều quan trọng, và một phân đoạn mà khác thường. Chỉ ngay khi những người Hy Lạp này được đưa đến với Chúa Jê-sus, Chúa Jê-sus đã không chỉ rõ chính Ngài, hay Ngài đã không bày tỏ chính Ngài với họ. Bởi vì, anh em không thể biết Chúa Jê-sus trong cách ấy. Chúa Jê-sus không được bày tỏ trong cách ấy.

⁷⁵ Nhưng ngay khi, chúng ta thấy ở đây trong lời Kinh Thánh, rằng khi những người Hy Lạp này đến, được mang đến với Chúa Jê-sus, và đã ở trong sự Hiện diện của Ngài, điều đó trông giống như Chúa Jê-sus hẳn đã phán, “Ồ, đây không phải là...Ta—Ta là Đấng Mê-si của chủng tộc Do Thái, điều đó đã được tiên đoán bởi các đấng tiên tri, bằng sự hà hơi, qua suốt các thế kỷ. Và bây giờ Ta đây này. Và Ta là...sanh ra ở Na-xa-rét. Ta thuộc về người mẹ Do Thái của Ta. Cha Ta là Đức Chúa Trời. Và Ta ở đây bây giờ để bày tỏ chính Ta cho các ngươi những người Hy Lạp.” Vậy thì điều đó sẽ còn giống hơn nữa trong bản dịch 1961 về điều đó.

⁷⁶ Nhưng, hãy xem, ngay khi họ được đưa đến trong sự Hiện diện của Ngài! Đó là điều chính yếu, đem nhiều người đến trong sự Hiện diện của Ngài. Và ngay khi ở trong sự Hiện diện của Ngài, Chúa Jê-sus phán, “Nếu hạt giống lúa mì không rơi xuống đất và chết đi, thì nó cứ ở một mình.” Thật là một việc khác thường làm sao! Thay vì chấp nhận sự giới thiệu của họ, việc Ngài đã làm là chỉ cho họ tới một nơi mà họ có thể tìm thấy Ngài. “Nếu hạt giống lúa mì không gieo xuống đất và chết đi, thì nó cứ ở một mình.”

⁷⁷ Ngài đã làm gì ở đây? Ngài đã chỉ cho họ đến với Lễ thật quan trọng đó, cách để gặp Ngài. Họ không thể thấy Ngài trong đường lối của Sự sống Đời đời, chỉ đứng ở đó cách Ngài đã có. Ngài là một Người.

⁷⁸ Cách đây vài buổi sáng, tôi đã có một khái tượng, khoảng chín hay mười giờ sáng.

79 Tôi đang cầu nguyện với Chúa, tôi cảm thấy một sự kêu gọi hành động liên tục cho những cánh đồng truyền giáo hải ngoại năm nay, bắt đầu ngay lập tức, khắp thế giới. Tôi muốn đi đến Na Uy, và tôi muốn đi đến nước Đức, Phi châu, và nhiều nước, năm nay, nếu ý Chúa. Thật sự một sự kêu gọi trong lòng tôi, để đi.

80 Và tôi đang cầu nguyện với Chúa, và một khả tượng đã đến trên mắt tôi. Và tôi đang đứng lúc đó, bước đi giống như đi qua sàn nhà và đi vào trong một—một căn phòng nơi đã có hai người đàn bà, một cách riêng biệt. Người thì ở quầy này, và người kia ở một quầy. Họ đang bán những thứ khác nhau. Ồ, tôi đã đứng trong chốc lát và tự hỏi nó là về điều gì. Rồi tôi thấy một người đàn ông đi vào, và ông ta mua từ người đàn bà ở quầy này, một chai nước hoa nhỏ cho người khác, có lẽ là, vợ ông ta.

81 Sau đó tôi bước đến, và tôi nói, “Nước hoa đó bao nhiêu? Tôi muốn mua một ít cho vợ tôi, nhưng tôi muốn có mùi tử đinh hương. Tôi thích hoa tử đinh hương.”

82 Và người đàn ông nói, hay người đàn bà nói, thì đúng hơn, rằng... “Chai nhỏ này mà người đàn ông đó đã mua cho vợ ông ta, là bốn mươi xu, nhưng nó không phải tử đinh hương. Chai khác này, của tử đinh hương, là một đô la và chín mươi tám xu.”

83 Và tôi nói, “Tôi sẽ lấy chai đó.” Và tôi lấy cái ví của tôi, để lấy tiền. Và tôi nghĩ tôi đã đưa cho bà ấy hai tờ một đô la.

84 Trả lại, bà ấy nói, “Thưa ông, tôi không biết loại tiền này.” Và bà ấy trao nó lại cho tôi. Và nó là một tờ năm đô la Canada.

85 Và tôi nói, “Xin lỗi. Tôi nghĩ nó là một đô la.” Tôi nói lúc đó, “Tôi là một...Tôi là một nhà truyền giáo. Và tôi, trong những sứ mạng của tôi, tôi nhận tiền từ những nơi khác nhau trên thế giới. Và, trong điều này, tôi đã nhầm lẫn.”

86 Vì vậy, bà ấy đưa lại cho tôi tờ năm đô la. Và tôi đã đưa cho bà ấy tờ một đô la Mỹ. Và bà ấy đưa lại tôi tiền thối, và bà ấy nói, “Nhà truyền giáo à?”

Và tôi nói, “Vâng, thưa bà.”

87 Và trong khi tôi đang nói chuyện, hay đang nhìn bà ấy, bà ấy nhìn qua người đàn bà kế bên, và bà ta hầu như gật đầu. Và bà ấy nói, “Thưa ông, ông tin rằng Anh Branham thì đúng không,

rằng phụ nữ chúng tôi ngày nay sẽ phải sống giống như ông ấy bảo chúng tôi, với việc cắt tóc chúng tôi, và mặc quần của chúng tôi, và những việc như thế không?” Nói, “Ông không nghĩ rằng ông ấy sai trong việc đó chứ?”

⁸⁸ Bà ấy nói, “Vâng.” Và bà ấy nói, “Nói tiếp đi, em yêu quý. Em, Ruth,” hay là tên bà ấy là gì đi nữa; nói, “em có sự thôi thúc đấy. Nói điều đó đi.”

⁸⁹ Ồ, thật nhanh, tôi biết tôi đã ở trong một khái tượng, vì thế tôi biết rằng đó là họ hai người đàn bà, luôn luôn. Hiểu không? Họ thì, cả hai, giáo hội một ngôi và ba ngôi. Họ đứng ở đó đấy.

⁹⁰ Và nói, “Vâng.” Nói, “Tôi không nghĩ chúng ta nên làm. Bởi vì, chúng ta chưa hề thấy mặt Ngài. Chúng ta chưa hề thấy sự trang điểm của Ngài. Chúng ta ắt không biết Ngài đã trông giống như thế nào, vì vậy tại sao chúng ta lại làm điều đó?”

⁹¹ Và tôi mặc một bộ đồ đi tuần tra cũ kỹ. Và tôi đã nói với người đàn bà đó, tôi nói, “Chờ một lát, các chị của tôi. Đấy, các chị phải sống đúng theo Kinh Thánh, cho dù Nó thế nào đi nữa.”

⁹² Bà ấy nói, “Nhưng chúng tôi chưa hề sống lúc đó, và chúng tôi chưa hề thấy Ngài.”

Tôi nói, “Tôi đã thấy Ngài.” Và tôi nói, “Sự việc của nó là...”

⁹³ Tôi nghĩ, “Lạy Chúa, bây giờ, con ở trước hai giáo hội lớn, thông minh. Bây giờ, Ngài phải ban cho con sự khôn ngoan.”

⁹⁴ Và vì thế nên tôi nghe chính mình đi đến nói chuyện. Tôi muốn các bạn xem xét nó. Chưa bao giờ nghĩ về nó, trong đời tôi. Tôi nói, “Con người ngày hôm nay phải giống như người đã có lúc đó, bởi vì người cũng là người giống như vậy. Người ấy có năm giác quan. Và nếu người đó đứng và nhìn xem Ngài, thẳng vào mặt, người ấy sẽ vẫn phải có giác quan thứ sáu của đức tin, để tin Ngài, cho dù Ngài trông giống như thế nào đi nữa. Người đó sẽ phải tin Ngài, dù sao đi nữa.”

⁹⁵ Và họ đã giấu mặt họ trong sự hổ thẹn, và nói, “Chúng tôi chưa hề thấy điều đó, thưa ông, như thế,” và bắt đầu đi khỏi. Rồi tôi quay lại và bắt đầu với những cánh đồng truyền giáo, mà tôi biết là một—một—một sự kêu gọi trở lại với cánh đồng.

⁹⁶ Bây giờ, đây, Ngài đã chỉ ra, họ ở đó trong sự Hiện diện của Ngài, Đấng Christ đã chỉ cho họ đến với Lễ thật. Ngài đã phán cách để gặp Ngài, là đi tới thập tự giá. Đó là nơi nó ở, tại thập tự giá. “Nếu hạt lúa mì không rơi xuống, thì nó cứ ở một mình.” Và nếu Ngài đã không chết, Ngài sẽ—sẽ phải ở một mình, chính Ngài, nếu Ngài đã không chết. Nhưng, Ngài, là hạt lúa mì mà đã rơi xuống đất. “Và thế thì nếu nó rơi xuống đất,” Ngài phán, “nó sẽ sanh ra rất nhiều, nếu nó rơi vào trong đất và chết đi.” Trước tiên, nó phải là một hạt giống được nảy mầm, nếu không nó sẽ không sanh ra cái gì cả. Nhưng nó phải có sự sống ở trong nó trước khi nó có thể rơi vào trong đất. Và Ngài đã có Sự sống Đời đời trong Ngài, bởi vì Ngài là Em-ma-nu-ên. Và Ngài phải ban cho Sự Sống của Chính Ngài, để sanh ra Sự Sống lần nữa.

⁹⁷ Lấy ví dụ, như lúa mì. Anh em nói, “Làm sao có thể một hạt lúa mì?” Đây là những gì xảy ra. Một hạt rơi xuống, nó sanh ra một trăm hạt. Một trăm hạt rơi xuống, nó sanh ra một ngàn hạt. Một ngàn hạt rơi xuống, và sanh ra một triệu hạt. Một triệu hạt rơi xuống, và sanh ra một—một đồng chở bằng thuyền. Và tiếp tục, và tiếp tục, và tiếp tục như thế, cho đến khi nó nuôi cả thế giới.

⁹⁸ Đó là những gì Ngài muốn nói. “Nếu Ta chỉ sống một mình Đời sống của Ta, và chết cách này, Ta chỉ sống Đời sống Ta mà thôi, ồ, thế thì, sẽ không có trái nào Ta sanh ra. Nhưng nếu Ta rơi xuống trong đất, dưới ý chỉ của Đức Chúa Trời, và Ta sẽ sanh ra sự Sanh ra mới. Và trong sự Sanh ra mới đó, nó sẽ sanh ra với sự Sanh ra mới khác, và người khác với sự Sanh ra mới, cho đến khi cả thế giới, sẽ được truyền giáo; Phúc âm được giảng ra.” “Phúc âm này phải được giảng ra khắp thế gian, để làm chứng về Ta. Những dấu hiệu này sẽ theo những kẻ nào tin.”

⁹⁹ Vì vậy thế thì nếu chính chúng ta, trong chức vụ của mình, và trong những suy nghĩ của mình, và trong đời sống của chúng ta, nếu chúng ta ở như chúng ta có, chúng ta có thể làm không tốt. Chúng ta cũng phải chết ở bàn thờ, nếu không chúng ta sẽ sống một mình; chúng ta sẽ sống với giáo phái nào đó hay tín điều nào đó; chúng ta sẽ sống với tổ chức nào đó. Nhưng nếu chúng ta chết đi chính mình, thì Đức Thánh Linh sẽ trải rộng ra

mọi nơi, bởi môi miệng chúng ta. Chúng ta phải chết. Rất nhiều, ngày hôm nay, để nó giống như bây giờ. Mà nếu...Chúng ta phải nhận ra rằng chúng ta phải chết, để sanh ra sự sống mới. Vì thế Ngài phán rất nhiều trong điều này, “Nếu các người muốn thấy Ta, các người phải chết. Làm chết đi chính các người, và rồi các người sẽ sanh ra một sự sống mới.”

¹⁰⁰ Bây giờ, nếu chúng ta muốn thấy Ngài, nếu bạn từng mong thấy Ngài, bạn sẽ không bao giờ thấy Ngài bởi sự gia nhập một giáo hội nào đó, sách luật pháp nào đó mà bạn giữ, một số tín điều mà bạn phục vụ. Bạn sẽ thấy Ngài khi bạn chết. Khi bạn đến với Đồi Sọ và bị đóng đinh chính bạn, rồi bạn sẽ thấy Chúa Jêsus. Chúng ta sẽ thấy Ngài.

¹⁰¹ Trước tiên, trước khi Ngài phán bất cứ điều gì, Ngài đã chỉ cho họ tới nơi để tìm thấy Ngài. Giống như tất cả các dân Ngoại, và tất cả dân chúng, bạn tìm thấy Chúa Jêsus tại thập tự giá, khi bạn bị đóng đinh với Ngài.

¹⁰² Ngày nay, chúng ta cố gắng tìm thấy Ngài trong mọi thứ. Chúng ta cố tìm thấy Ngài trong một tòa nhà giáo hội. Chúng ta cố tìm thấy Ngài trong một giáo phái. Chúng ta cố tìm thấy Ngài trong việc nói tín điều nào đó. Chúng ta cố tìm thấy Ngài bằng cách giữ những ngày nào đó, bằng cách vâng theo những lễ nghi nào đó. Nhưng chúng ta không thể tìm thấy, cho đến khi chúng ta đến Đồi Sọ. Ở đó chúng ta bị đóng đinh trên cây thập tự, rơi xuống trong bụi đất, và chết với chính mình, rồi được sanh lại lần nữa. Lúc đó chúng ta tìm thấy Chúa Jêsus.

¹⁰³ Ồ, rất nhiều người cố gắng, ngày nay, để nắm giữ chính họ và duy trì ý riêng của mình. “Tôi đã có cách của tôi về điều đó. Tôi tin điều này.” Nhưng bạn không thể tìm thấy Đấng Christ cho tới khi bạn chết đi chính mình, và chấp nhận Ngài, là Lời, rồi bạn tìm thấy Sự Sống. Chúng ta hãy xem.

¹⁰⁴ Ngày nay thật khác biệt bao! Thật khác biệt bao ngày nay, ngày nay, với các giáo hội, hay các môn đồ của ngày nay! Họ làm gì, nếu bạn đến với các môn đồ ngày nay?

¹⁰⁵ Họ những môn đồ, trước khi họ làm bất cứ điều gì, họ đã đưa những người Hy Lạp này vào ngay trong sự Hiện diện của Chúa

Jêsus. Và nếu Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, Ngài sẽ phải hành động giống như vậy ngày nay nếu bạn được mang vào trong sự Hiện diện của Ngài.

¹⁰⁶ Các môn đồ ngày nay thì khác hẳn rất nhiều, trong ngày nay. Họ cố đưa bạn đến cái nô, hay máng cỏ, hay đến một Santa Claus, hay đến với một con thỏ cho lễ Phục sinh, hay điều gì đó khác, thay vì Đấng Christ. Họ không bao giờ mang bạn đến trong sự Hiện diện của Đấng Christ. Lễ Giáng sinh không phải là Đấng Christ. Không. Ngày nay, họ mang bạn đến, nơi nào khác, đến hình tượng nào đó, nhà thờ nào đó, tổ chức nào đó, những luật thuộc học thuyết nào đó, nhưng không hề đưa bạn vào sự Hiện diện của Đấng Christ.

¹⁰⁷ Một môn đồ chân thật, đúng đắn sẽ mang bạn vào thẳng ngay trong sự Hiện diện của Đấng Christ. Và từ đó, Đấng Christ sẽ chỉ cho bạn thấy bạn phải làm gì.

¹⁰⁸ Bây giờ, “Linh đã đi khỏi lễ Giáng sinh,” người nào đó đã nói ngày nay. Tôi đã nghe họ trên ra-di-ô, nói một người đang đưa ra sự tranh cãi, một mục sư, về, “Rất nhiều người ngày nay nói, ‘Lễ Giáng sinh không phải *thế này*. Và chúng ta không nên có Santa Claus và các thứ.’” Và người đó đã cố gắng làm cho rõ quan điểm của mình, rằng, “Nếu bạn lấy Santa Claus ra khỏi lễ Giáng sinh, bạn lấy linh ấy ra khỏi.” Các bạn lấy linh của Santa Claus ra, điều đó đúng. Và linh của Santa Claus không phải...

¹⁰⁹ Santa, chuyện hoang đường nào đó của nước Đức, một truyền thống Công giáo thuộc nước Đức, không phải là linh mà làm nên lễ Giáng sinh. Thánh Linh Đấng Christ đã chỉ tới là Đức Thánh Linh, mà không phải là một lễ kỷ niệm, nhưng là một sự thờ phượng của một Đức Chúa Trời hằng sống.

¹¹⁰ Nhưng ông ấy nói, “Nếu các bạn lấy Santa Claus ra, thì không còn linh của lễ Giáng sinh nữa.” Anh em có thể tưởng tượng một mục sư mà nói điều đó trên đài phát thanh không? Nhưng đó là điều ông ấy đã nói, nói, “Các bạn lấy Santa Claus ra, và các bạn không còn linh của lễ Giáng sinh nữa.”Ồ, nó có thể là, dùng chữ *Christ mass*, các bạn có thể không có nhiều về điều đó.

¹¹¹ Nhưng các bạn hãy lấy Santa Claus ra khỏi đời sống mình, mở lòng các bạn ra và để cho Đấng Christ ngự vào, chết đi những việc thuộc về thế gian này, để có lễ Giáng sinh thật sự. Vâng.

¹¹² Nó khác nhau nhiều, những gì nó đã có trước đây, nhưng nó đã bị thay đổi. Không—không, Đấng Christ đã không thay đổi. Các môn đồ ngày hôm nay khác nhiều so với các môn đồ ngày xưa. Ngày nay, các môn đồ mang đến những diễn giả, hay những người tìm kiếm, thì đúng hơn, thay vì...Các môn đồ ngày xưa mang người tìm kiếm đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Còn ngày nay, các môn đồ của ngày nay, mang họ vào trong sự hiện diện của tổ chức giáo hội nào đó, sự liên hiệp nào đó, tín điều nào đó, giáo lý nào đó, thay vì mang họ vào trong sự Hiện diện của Đấng Christ.

¹¹³ Chúng ta lấy từ *Christmas* làm ví dụ. Rất ít khi anh em từng nghe Tên của Đấng Christ được nhắc đến. Anh em không nghe Nó được nhắc đến. Những ngọn đèn và sự hào nhoáng bên ngoài là tất cả về Santa Claus, không phải về Đấng Christ, cho đến nỗi người ta hầu như không biết gì về lễ Giáng sinh thật sự. Người ta đã thật sự ngoại giáo hóa nó và ngoại giáo hóa nó, cho đến nỗi nó tất cả trở nên ngoại giáo. Nó là một ngày thương mại vĩ đại của những lễ hội. Bây giờ, nếu họ muốn làm một ngày thương mại giống như ngày của mẹ, hay ngày của cha, hay ngày của con trai, hay ngày của con gái, điều đó được thôi. Nhưng hãy giữ sự thương mại đó ra khỏi lễ Giáng sinh. Tôi đã thấy một bảng hiệu cách đây không lâu, nói, “Hãy đặt Đấng Christ vào lại trong lễ Giáng sinh.”

¹¹⁴ Bây giờ, họ mang bạn đến một nhà thờ, bạn học một tín điều. Họ mang bạn đến một lễ Giáng sinh, bạn làm gì? Bạn thấy một Santa Claus. Họ mang bạn đến một giáo hội, bạn thấy một tổ chức.

¹¹⁵ Nhưng Đấng Christ mang họ đến thập tự giá. Và khi bạn kiếm được một môn đồ thật mà sẽ chỉ cho bạn đến với Đấng Christ, Đấng Christ sẽ mang bạn đến với thập tự giá, nơi bạn chịu đóng đinh trên cây thập tự với Ngài. Và Sự sống Đời đời của Ngài và sự sống của bạn gặp nhau, và đời sống của bạn chết, và bạn nhận

lấy Sự sống Đời đời của Ngài, và rồi bạn là con trai của Đức Chúa Trời. A-men.

116 Thật là khác biệt, từ môn đồ xưa và môn đồ ngày nay!

117 Nếu bạn đề cập với một môn đồ, “Tôi muốn biết Chúa Jêsus.”

118 “Ồ, này hãy xem, chúng tôi thuộc về giáo hội nào đó-nào đó, hãy đến và gia nhập giáo hội đó, gia nhập với chúng tôi.” Hiểu không? Hay là, “Chúng tôi là...Chúng tôi thuộc về đoàn thể nào đó-nào đó, và đến đó gia nhập.” Và đó là những gì các bạn nghe.

119 Nhưng Đấng Christ chính Ngài đã chỉ cho dân sự đến với sự chết của Ngài, và phán, “Nếu hạt giống lúa mì không rơi xuống đất, thì nó cứ ở một mình.”

120Ồ, thật khác biệt biết bao! Vâng, thưa quý vị. Thật khác biệt! Nhưng sự sống của các bạn và Sự Sống của Ngài tìm thấy nhau, không phải ở nhà thờ, không phải trong một tòa nhà, không phải trong một tín điều, không phải trong các việc lành, nhưng trong thập tự giá nơi bạn chịu đóng đinh với Ngài. Đó là nơi bạn tìm thấy Đấng Christ. Bạn không tìm thấy Ngài bởi làm tốt hơn, lật sang trang mới. Bắt đầu một đời sống mới, bạn không tìm thấy Đấng Christ. Bạn chỉ tìm thấy Đấng Christ trong sự chết; không phải trong máng cỏ, không phải trong sự xưng tội. Tin vào những tín điều nào đó và những chuyện huyền, bạn không tìm thấy Đấng Christ ở đó.

121 Một đầy tớ thật đưa bạn đến với Ngài, và Ngài là Lời. Bạn nói, “Thế thì, Anh Branham, nếu Đấng Christ ở trên trái đất ngày nay, một đầy tớ thật sẽ đem người ấy đến với Ngài, Đấng Christ.”Ồ, Đấng Christ ở đây, trong hình thức của Lời. Và Lời mang Sự Sống, bởi vì Ngài là Lời. Đấng Christ là Lời. Vâng, thưa quý vị. Ngài là Lời, chính Ngài. Đầy tớ thật luôn luôn đem bạn đến với Lời.

122 Vậy thì, Ngài là Lời. Ngài là Kinh Thánh này đã làm cho sống. Và khi bạn chết đi với chính mình, với Đấng Christ, giống như hạt giống lúa mì, thì Lời sống trong bạn, sanh ra những kết quả giống như vậy như Nó đã làm trong hạt giống lúa mì đang sống. Đó mà đã phải rơi xuống đất. A-men. Anh chị em là những kẻ dự phần trong sự phục sinh của Ngài. Anh chị em là những kẻ dự phần với Ngài, trong tất cả những ơn phước Ngài, trong tất cả sự

biểu lộ của Ngài. Anh chị em là những người dự phần với Ngài, trong tất cả điều mà Ngài đã làm.

Vậy thì, Ngài là Lời với sự thông giải thật của Nó.

¹²³ Vậy thì quý vị nói, “Ồ, chúng tôi tin Kinh Thánh, thưa ông. Chúng tôi tin Kinh Thánh.”

¹²⁴ Nhưng vậy thì, nếu quý vị tin Kinh Thánh, Chúa Jêsus đã phán điều này trong Kinh Thánh, Thánh Giăng 14:12, “Kẻ nào tin nơi Ta, cũng sẽ làm các công việc Ta làm.” Đó là sự thông giải đúng của Kinh Thánh, vì Đức Chúa Trời chính Ngài thì ở trong quý vị, đang nói lại lời thông giải của chính Ngài. Vinh hiển thay! Đó là sự thông giải thật, Đức Chúa Trời ở trong anh em, đang thông giải chính Lời Ngài. A-men. Chúa Jêsus há chẳng đã nói, “Những dấu hiệu này sẽ đi theo những kẻ tin”? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đức Chúa Trời ở trong anh em, ban cho sự thông giải Lời của chính Ngài. Anh em không phải nhìn người nào khác. Nói, “Lời nói *điều này*.” Hãy tin Nó, và Nó sẽ thông giải chính Nó, bởi vì ấy là Đức Chúa Trời đang sử dụng anh em để thông giải Lời của chính Ngài. A-men. Đấng Christ là sự thông giải hằng sống về Lời của chính Ngài.

¹²⁵ Chúng ta hãy nhìn xem một số, cách Ngài thông giải Lời, bây giờ, xem thử Ngài đã có sự thông giải đúng không.

¹²⁶ Bây giờ chúng ta đi xuống ở đây tại những người Giám Lý, họ nói, “Chúng tôi đã có sự thông giải đúng.” Những người Báp-tít, họ nói, “Chúng tôi có sự thông giải đúng.” Trưởng Lão nói, “Chúng tôi có sự thông giải đúng.” Hội thánh của Đấng Christ, cái gọi là vậy, “Chúng tôi có sự thông giải đúng.” Tất cả họ đều có “sự thông giải đúng”? Họ khác nhau hết thảy, người này khác người kia. Thế thì, có điều gì đó sai trật ở đâu đó.

¹²⁷ Bây giờ, cách duy nhất chúng ta có thể tìm thấy, là tìm thấy cách Chúa Jêsus đã nói với người Do Thái cách để thông giải Lời. A-men. Và nếu Đấng Christ đã nói vậy, thì điều đó là đúng.

¹²⁸ Những người Giám Lý nói, “Cách các anh em chúng tôi thông giải Nó, là hội đồng.” Những người Báp-tít nói, “Cách chúng tôi thông giải Nó.” Những người Trưởng Lão nói, “Cách chúng tôi thông giải Nó.”

129 Nhưng đó là cách mà Chúa Jêsus đã thông giải Nó, đúng thế. Chúng ta hãy nhìn xem cách mà Ngài thông giải Lời. Ngài đã phán, “Nếu Ta không làm các công việc của Lời Cha Ta, thì đừng tin Ta.” Điều đó không có gì tranh cãi nữa. Đó là cách Ngài đã thông giải. Ngài phán, “Nếu các người không thể tin Ta, hãy tin các công việc mà Ta đã làm. Và nếu Ta không làm các công việc của Cha Ta, thì đừng tin nó, chút nào.” A-men. Điều đó không có gì bàn cãi nữa.

“Kể nào tin Ta, cũng sẽ làm các công việc mà Ta làm.”

130 Vậy thì, phải có điều gì đó đúng và điều gì đó sai. Hoặc là, điều này hay điều kia, chúng ta đang làm gì? Chúng ta đang chơi đùa về điều gì? Chúng ta là gì, đang đi lòng vòng ở đây, ra về là những Cơ-đốc nhân, và làm *điều này*, *điều kia*, và *điều nọ*, và gia nhập những tín điều *này*, và bắt tay với loại Ngũ Tuần *này*, hay *kia*, hay Giám Lý, hay Trưởng Lão, hay Báp-tít, hay Công giáo? Tất cả nó là về điều gì? Chúng ta đang làm gì, chơi trò giấu cục tẩy, mèo và chuột chăng? Chúng ta ở đâu?

131 Thế thì có một cách duy nhất, một nền tảng duy nhất. Có một con đường chắc chắn duy nhất, đó là sự thông giải mà Chúa Jêsus đã ban cho Lời. Halêlugia! Đó là sự thông giải mà đúng. Phán, “Nếu Ta không làm các công việc mà Đức Chúa Trời đã bảo Ta sẽ làm, thế thì đừng tin Ta.” A-men. Đó là sự thông giải.

132 Sự thông giải ngày nay là, Chúa Jêsus phán, “Kể nào tin Ta, người đó cũng sẽ làm các công việc Ta làm.” Và lời Kinh Thánh cũng đã nói rằng, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Chúa Jêsus phán, “Đó là cách để biết Ta đến từ Đức Chúa Trời hay không.” Đó là cách đến để biết.

133 Họ nói, “Này, chờ một chút. Chúng tôi đã có Áp-ra-ham, với tổ phụ chúng tôi.” Ngài phán, “Tổ phụ các người ăn ma-na trong đồng vắng.”

Và Chúa Jêsus phán, “Hết thủy họ đều chết.”

“Chúng tôi đã uống nước từ hòn đá bị đập.”

“Và hết thủy họ đều chết.”

134 Phán, “Nhưng Ta là Bánh Sự Sống mà đến từ Đức Chúa Trời, ra từ Trời.” “Và không phải Ta nói, ấy là Cha Ta ở trong Ta. Ngài

là Đấng Thông Giải của Lời Thiêng liêng đó. Và Ngài chứng minh lần nữa rằng Ngài là Đức Chúa Trời, bởi vì Ngài đang làm đúng với Ta những gì Ngài đã phán Ngài sẽ làm.” A-men. Đó là lời Kinh Thánh.

¹³⁵ Đó là Sứ điệp để đến với dân sự; không phải một cái nôi, không phải một máng cỏ. Lễ Giáng sinh không được nhắc đến trong toàn bộ Sách của Kinh Thánh. Chúa Jêsus không hề đề cập đến một lần về sự sinh ra của Ngài, ngoài sự chết của Ngài.

¹³⁶ Không một lần nào Chúa Jêsus đã từng phán, “Hãy gia nhập giáo hội.” Không một lần nào Ngài đã từng nói, “Hãy học thuộc lòng một tín điều.”

¹³⁷ Nhưng Ngài đã phán, “Hãy đến cùng Ta.” Và Ngài phán, “Kẻ nào đến, các việc Ta làm người đó cũng sẽ làm đúng như Ta.”

¹³⁸ “Vì nếu Ta không làm các công việc của Cha, thì đừng tin Ta. Bởi vì, Lời đã phán, khi Đấng Mê-si đến, những việc này sẽ xảy ra. ‘Ngài sẽ là một đấng tiên tri.’ Vâng. ‘Ngài sẽ là một đấng tiên tri. Ngài sẽ là người thấy giống như Môi-se.’ ‘Kẻ què sẽ nhảy như con nai. Kẻ mù sẽ thấy. Kẻ điếc sẽ nghe. Và kẻ câm sẽ nói. Điều đó sẽ tỏ ra, trong Ngài, cách Ngài có thể thi hành những dấu hiệu của Đấng Mê-si.’ Vậy thì, nếu những dấu hiệu của Đấng Mê-si không chứng thực chức vụ của Ta,” Ngài phán, “thì đừng tin Ta. Nhưng, đây là cách các ngươi thông giải Lời.” Ngài phán, “Nếu Ta không có những dấu hiệu này, thì đừng tin điều đó. Nhưng nếu Ta có những dấu hiệu đó, và các ngươi không thể tin Ta thông giải Lời, thì hãy tin các dấu hiệu, vì chúng nói về Lời.” Đó là sự thông giải thật của Nó. Chính là điều đó. Đó là Sứ điệp.

¹³⁹ Các bạn không phải nhận lấy lời của người nào cả. Các bạn không phải gia nhập bất cứ giáo hội nào. Các bạn không thể gia nhập Hội thánh. Các bạn có thể gia nhập những tổ chức này. Nhưng Hội thánh của Đức Chúa Trời, các bạn được sanh ra trong Nó, từ Đồi Sọ.

¹⁴⁰ Nói, “Chúc tụng Đức Chúa Trời! Tôi, cũng vậy, Anh Branham.” Thế thì các công việc mà Chúa Jêsus đã làm, các bạn cũng sẽ làm. Đó là những gì Chúa Jêsus đã phán. Hiểu không? “Các công việc Ta làm...” Gì? Ngài phán, “Các công việc mà Ta

làm, làm chứng về Ta.” Halêlugia! “Các công việc Ta làm, chúng đưa ra lời làm chứng.” Các bạn không thấy sao? Nói cách khác, “Những dấu hiệu của Đấng Mê-si, các người không thể thấy những gì Đấng Mê-si đã làm ư? Và các người không tin Ta có sự thông giải đúng về Lời, thế thì tại sao Cha Ta lại đang hỗ trợ nó? Các người nghĩ Ta quá gay gắt về những tổ chức của các người,” Ngài phán, “nếu các người nghĩ Ta thì quá—quá cực đoan. Và các người nói Ta là ‘một người điên,’ Ta ‘bị quỷ ám,’ Ta đã mất trí Minh.”

141 Họ đã bảo Chúa Jêsus Ngài bị điên. *Điên* có nghĩa là “điên đại.” “Người bị điên đại. Người không thuộc về các nhóm của chúng ta. Và Người ở ngoài đây giống như một người điên. Người đã mất trí của Người.”

142 Lúc đó Chúa Jêsus đã có thể nói với họ, điều này, “Thế thì nếu các người thuộc về Đức Chúa Trời, thì những dấu hiệu của Đức Chúa Trời ở đâu? Nếu các người tin vào Môi-se, những dấu hiệu của Môi-se với các người ở đâu? Nếu các người tin vào các đấng tiên tri, dấu hiệu của các đấng tiên tri với các người ở đâu? Vậy nếu các người không thể tin Ta có sự thông giải đúng, thì hãy tin những dấu hiệu, vì Chúng làm chứng rằng Ta đúng.” Halêlugia! “Chúng là những dấu hiệu mà làm chứng về Ta. Chúng làm chứng Ta đúng hay không. Tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đi theo Nó và đến với Nó. Và không người nào sẽ có thể đến trừ phi Cha đã gọi người ấy.” Đúng.

143 Tuy nhiên, “Ngài đã làm rất nhiều công việc,” Kinh Thánh nói, “tuy nhiên họ không thể tin Ngài, bởi vì Ê-sai đã nói, ‘Họ có tai mà không thể nghe; có mắt mà không thấy được.’” Họ bị mù như con dơi. Cho đến bây giờ, họ không thể thấy điều đó, bởi vì đấng tiên tri đã nói họ không thể. Vậy thì, sự việc là ngày nay cũng giống như lúc đó đã có. Đúng thế.

144 Phán, “Nếu các người không thể...Ta không làm điều chi. Không phải Ta làm, nói ra Lời. Không phải Ta làm các công việc, nói cách khác. Chính là Cha Ta. Và nếu các người biết Đức Chúa Trời là thể nào, Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa. Đức Chúa Trời là Đấng mà đã ở trên Môi-se, và Đức Chúa Trời ở trong Môi-se đã bảo trước ngày của Ta. Đức Chúa Trời đã ở trong Cự Ước,”

Ngài đã phán. Cũng như nói, “Đấng mà đã ở trên các đấng tiên tri, đã bảo cho các người rằng, ‘Đấng Tiên Tri Chủ đó sẽ đến ngày nào đó, và Ngài sẽ nhóm các con cái lại với nhau.’ Nếu các người không thể tin những gì Ta đang thông giải Lời với các người, thì hãy tin dấu hiệu, vì chúng nói về Ta.”

145 Ô, họ không thể tin. Họ, họ không thể thấy Điều đó. Ngài là Đức Chúa Trời trong xác thịt. Bởi vì, Ngài là gì? Ngài là Lời đã được bày tỏ. Ngài là những gì Đức Chúa Trời đã hứa.

146 Hãy lắng nghe, hỡi Đền tạm Branham. Hãy bắt đầu làm việc chăm chỉ, về đêm Giáng sinh này. Hiểu không?

147 Nếu Ngài đã không, thì Đức Chúa Trời hẳn đã không chứng thực Ngài. Chắc chắn vậy. Nói cách khác, Ngài có thể nói, “Người nào trong các nhóm của các người (những người Pha-ri-si, Sa-đu-sê, hay bất kể họ có thể là gì), người nào trong những người của các người, người nào trong thầy tế lễ của các người, người nào trong các học giả của các người, mà Đức Chúa Trời dùng để phán Lời Ngài qua đó và bày tỏ Nó, để nói Nó là đúng?”

148 Ô, họ có thể đã nói, “Những người của chúng tôi thì có học vấn. Chúng tôi thông minh. Chúng tôi biết Kinh Thánh đó từ đời này qua đời kia.”

149 “Ồ, thế thì, tại sao Đức Chúa Trời không làm cho Nó sống lại trong họ những người đó, nếu Nó là Lời Đức Chúa Trời?”

150 Nhìn xem. “Ta và Cha Ta là Một,” không phải ba. “Chúng ta là Một.” Đức Chúa Trời ở trong Ngài. Đức Chúa Trời phán qua Ngài. Ngài không còn là chính Ngài nữa, nhưng Ngài là Tiếng của Đức Chúa Trời qua môi miệng con người. Halélu-gia!

151 Và mỗi người tin vào Ngài, tối nay, thì được sở hữu giống như thế, rất được sở hữu, rất hoàn toàn được ban cho, cho đến nỗi những lời của người ấy trở nên giống như những Lời của Đấng Christ. Người ấy nói và Lời được trở nên xác thịt. Ngài phán và Lời được bày tỏ. “Các công việc mà Ta làm các người cũng sẽ làm. Những dấu hiệu này sẽ đi theo kẻ tin.”

152 Ê-sai đã nói, trong chương 42, chúng ta vừa đọc, “Ánh Sáng lớn đã đến.” Sự Sáng! Ô, tôi không muốn ra khỏi đề tài này. Nhưng Ánh Sáng lớn nhất mà từng chiếu đã được chiếu ra trong

người Na-xa-rét nhỏ bé, hèn hạ đó: một Người không có vẻ đẹp cho chúng ta ưa thích Ngài; một Người không có học hành, theo cách nói thể gian; một Người mà không biết những lễ nghi và các thứ của thể gian này. Nhưng có thể trói buộc các quý, khiến người chết sống lại, và các quý đã run sợ.

153 Và Đức Chúa Trời đã nhận biết Ngài từ Thiên đàng, và phán lại, “Này là Con yêu dấu Ta.” Không phải trước những tài phiệt giàu có, nhưng trước nhóm người được tuyển chọn mà Ngài đã kêu gọi. Ánh Sáng lớn!

154 Tại sao? Một Ánh Sáng lớn đang chiếu ra từ Lời Ngài. Lời là gì? Đấng Christ. Ngài là gì? Lời đã mang đến Sự Sống. Và Lời đã mang đến với Sự Sống, đã ban cho Ánh Sáng lớn hơn Ngài đã làm khi Ngài phán, “Hãy có sự sáng,” trong Sáng thế ký 1. Đó là ánh sáng của sự sáng tạo, một sự sáng tạo ắt phải chết, mà phải sa ngã. Nhưng Lời Ngài là Sự sống Đời đời và Sự sáng Đời đời. Và khi một người tin Điều đó, người ấy đã có Sự sáng Đời đời.

155 “Ánh sáng cho những kẻ ngồi trong miền của bóng sự chết,” Ma-thi-ơ 4. “Mang Ánh sáng đến cho dân Ngoại,” kể mà đã bị chiếm hữu và định tội bởi Đức Chúa Trời, trong những thần tượng của họ. Nhưng Ngài đến như một Ánh Sáng.

156 Người ấy đã nói gì? “Lời Ngài là Ánh sáng cho đường lối của tôi, Ánh Sáng thắp sáng con đường cho—cho chân tôi, để dẫn dắt tôi.”

157 Và ngày nay, Ánh Sáng của Đức Chúa Trời là Lời của Đức Chúa Trời đã được bày tỏ, Ánh Sáng đã được bày tỏ. Ánh Sáng là các công việc của Đức Chúa Trời, được nói ra bởi Lời của Đức Chúa Trời, đã mang đến Sự sống, và nó là một Ánh Sáng lớn hơn nó đã có lúc bình minh của sự sáng tạo. A-men. Ánh Sáng với ngọn đèn, với đường lối. Chao ôi! Ôi Chúa! Ánh Sáng, Lời!

158 Trong sự tối tăm như chúng ta hiện có ngày nay, đầy dẫy với những tin điều và những giáo phái, đầy dẫy những cảm xúc và sự cuồng tín, mở lòng cho những mộ đá của bất cứ loại linh nào, mà thậm chí sẽ chối bỏ Lời này khỏi là Lẽ thật, và nói, “Thời đại các phép lạ đã qua rồi. Không có chuyện như phép báp-têm bằng

Đức Thánh Linh, việc nói tiếng lạ, các đấng tiên tri, và vân vân. Họ đã chết, cách đây nhiều năm.”

¹⁵⁹ Thế thì để thấy Đức Chúa Trời, ở giữa sự tối tăm, sự tối tăm của giáo điều, sự tối tăm của giáo phái, hãy nhận lấy Lời Ngài và đấm người mà sẽ tin Nó, và chiếu ra Ánh Sáng Ngài và Sự sống của Ngài. Nó còn hơn là Ánh Sáng nữa. Nó là Sự sáng Đòi đòi, còn hơn điều gì đã có lúc bình minh của sự sáng tạo. “Hãy có sự sáng; và đã có sự sáng.” Chắc chắn vậy.

¹⁶⁰ Bấy giờ, Chúa Jêsus không bao giờ phán, bấy giờ, Ngài sẽ mang họ đến Bết-lê-hem. Chúa Jêsus không hề phán với những người Hy Lạp, khi họ đến gần, “Này, đợi một lát. Nếu các người muốn thấy Nó, Ta sẽ đưa các người trở lại Bết-lê-hem nơi Ta được sanh ra. Và Ta sẽ nói cho các người cách nó đã xảy ra thế nào ở đó.” Không phải thế.

¹⁶¹ Ngài đã chỉ cho họ đến một nơi tương lai, nếu họ muốn biết Ngài. “Nếu các người muốn biết Ta,” nói cách khác, “Ta sẽ không lấy các người lại và nói cho các người Ta được sanh ra tại Bết-lê-hem khi nào, và tất cả về điều đó. Ta sẽ chỉ ra cho các người tới một nơi mà Ta sẽ bị thập hình cho các người. Và ở trong đó, nếu các người muốn chịu thập hình với Ta, và mang thập tự giá của các người và theo Ta, các người sẽ biết Ta là Ai. Nói cách khác, từ đó, các người sẽ không bao giờ học biết nó qua những nghệ thuật cổ đại của các người. Các người sẽ không bao giờ.”

¹⁶² “Ồ,” anh em nói, “Anh Branham, nhưng chúng tôi học Nó qua nghệ thuật của Kinh Thánh mà.” Không. Chúng ta không. Nếu chúng ta học biết nó qua nghệ thuật của Kinh Thánh, thế thì tại sao những người Pha-ri-si không có Nó? Nó không được học biết qua nghệ thuật của Kinh Thánh, bởi vì nó đã có quá nhiều họa sĩ cố gắng vẽ nó. Nhưng Kinh Thánh thì đúng, nhưng Đức Chúa Trời là Họa Sĩ.

¹⁶³ Những tín điều ngày nay nói, “Hãy gia nhập đây. Hãy nói kinh ca ngợi này. Hãy lặp lại Tín điều các Sứ đồ. Hãy gia nhập giáo hội của chúng tôi. Hãy bắt tay. Chịu phép báp-têm, danh của ‘Cha, Con, Thánh Linh.’” Đó là những tín điều thuộc giáo phái. Đúng. Họa Sĩ không vẽ tranh cách ấy.

164 Họa Sĩ đã vẽ nó, rằng, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Kẻ nào nghe Lời Ta và tin Ngài đã sai Ta thì có Sự sống Đời đời. Các việc Ta làm người ấy cũng sẽ làm. Những dấu hiệu này sẽ theo kẻ tin.” Đó là cách mà Họa Sĩ đã vẽ nó. Vì thế khi Đức Chúa Trời phản ánh điều đó, anh em biết mình đã đụng phải bức họa tốt. Ngoài điều đó ra, anh em có một bản sao giả. A-men. Hãy lấy bản sao giả đó, của loại tín điều nào đó, và ném thứ đó ra ngoài cửa, tối nay. Và lấy Ánh Sáng Phúc âm của Kinh Thánh, và hãy để cho Họa Sĩ vẽ Đấng Christ trong bạn. A-men. Đó là cách. Chính là điều đó.

165 Không, Ngài không hề đưa họ đến máng cỏ. Ngài không hề đưa họ đến với lễ Giáng sinh.

166 Ê-sai nói, “Danh Ngài sẽ được xưng là...” Cũng trong chương đó, người đã nói, “Danh Ngài sẽ là...” Không, chương 55 của Ê-sai. Đã nói, “Danh Ngài sẽ được xưng là Đấng Lạ Lùng, Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời quyền năng, Cha đời đời.” A-men.

167 Ước gì tôi có thì giờ. Tôi nên có. Tôi muốn lấy một trích đoạn về mỗi một trong chúng: “Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời quyền năng, Cha đời đời, và Đấng Lạ Lùng.”

168 Chúng ta hãy chỉ đụng đến ý tưởng Đấng Lạ Lùng, trong một phút, Đấng Lạ Lùng. Ô, Ê-sai đã nói Ngài là Đấng Lạ Lùng. Chúng ta hãy suy nghĩ về một số điều mà Ngài đã phán, mà làm cho Ngài là Đấng Lạ Lùng. Điều gì đã làm cho Ngài là Đấng Lạ Lùng? Khi Ngài phán điều này, “Ta với Cha Ta là Một,” Đấng Lạ Lùng.

169 Hãy nói với tôi điều mà những người Pha-ri-si đã có thể nói điều đó. Hãy bảo tôi điều mà thầy tế lễ thượng phẩm đã có thể nói điều đó, với Đức Chúa Trời hỗ trợ nó. Hiếu không?

170 Phán, “Nếu Ta không làm các công việc bây giờ, thì đừng tin bất cứ điều gì Ta nói. Nhưng nếu Ta giảng điều này, thế thì tỏ cho thấy rằng Đức Chúa Trời đã sai Ta làm điều đó.”

171 Đã phán bấy giờ, và Ngài nói, “Ta với Cha Ta là Một.” Không phải, “Ta với Cha Ta là ba.” Chúa Jêsus đã phán. Bây giờ, tín điều nói, “Ta với Cha Ta là ba.” Nhưng Kinh Thánh nói, và Chúa Jêsus đã nói, “Ta và Cha Ta là Một.” Đó là Đấng Lạ Lùng. Thấy cách Đức

Chúa Trời, “đã trở nên xác thịt”? Halêlugia! Không phải người thứ hai, hay thứ ba, hay thứ tư nào đó; nhưng Chính Đức Chúa Trời. Chúa Jêsus đã phán vậy. Tranh cãi với Ngài, không phải tôi. Tôi chỉ đang nói những gì Ngài đã phán. “Ta với Cha Ta là Một. Không phải Ta làm các công việc. Ấy là Cha Ta. Ngài ở trong Ta. Nếu các ngươi không tin Ta; hãy tin Lời, bởi vì Ngài là Lời. Và Lời đã trở nên xác thịt, và Ta là. Ban đầu đã có Lời.”

¹⁷² Cũng trước giả Phúc âm đó, Giảng, đã nói, “Ban đầu có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.”

¹⁷³ Điều đó làm cho Ngài và Đức Chúa Trời cùng một Thân vị; nếu Đức Chúa Trời là Lời, và Ngài là Lời. “Ta và Cha Ta là Một,” vậy. Ô, đó là Đấng Lạ Lùng! Vâng, thưa quý vị.

¹⁷⁴ Rất nhiều điều chúng ta có thể nói về điều đó, Đấng Lạ Lùng, những điều Ngài đã phán!

¹⁷⁵ Điều khác nữa Ngài đã phán, “Ta là Sự Sáng của thế gian.” Hãy nói cho tôi biết một thầy tế lễ nào đã có thể nói điều đó. Hãy nói cho tôi biết một giáo phái nào có thể nói điều đó. Hãy nói cho tôi biết một giáo điều nào có thể nói điều đó. Đó là Đấng Lạ Lùng.

¹⁷⁶ “Ta là Lẽ Thật.” Ô, chao ôi! Những tín điều của chúng ta thì cách xa Lẽ thật một triệu dặm. Tín điều không thể làm cho Đức Chúa Trời bày tỏ. Tín điều không thể.

¹⁷⁷ Thật giống như Ê-li đã nói, trên đỉnh Núi Cạt-men, “Nếu Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời, hãy để Ngài đáp lời.” Tín điều sẽ không làm điều đó. Không, thưa quý vị.

¹⁷⁸ Nhưng Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó. Ai là Đức Chúa Trời? Lời, Lời đã bày tỏ ra. Ngài sẽ làm điều đó.

¹⁷⁹ “Ta là Sự Sáng của thế gian. Ta là Lẽ Thật ở trong thế gian. Ta là Đường Đi.” Không có cách nào khác ngoài Ngài. Chỉ thế thôi. Đừng đi qua một tín điều. “Hãy đến cùng Ta.” Hiểu không? “Ta là Đường Đi, Sự Sáng, Lẽ Thật.” Ngài là, tất cả điều đó. Chúng là những lời lạ lùng mà Ngài đã phán. “Ta là Đường Đi. Ta là Lẽ Thật. Ta là Sự Sáng. Ta là—Ta là Đấng Trước Hết; Ta là Đấng Sau Cùng. Ta là Đấng Khởi Đầu; Ta là Đấng Kết Thúc. Ta là Đấng đã

có, hiện có, và sẽ đến. Ta là Rễ và Chồi của Đa-vít. Ta là Sao Mai. Ta là An-pha tới Ô-mê-ga. Ta là Tất Cả. Ta và Cha Ta là Một. Ngài ở trong Ta. Ta là Ngài. Ngài là Ta.”

Họ nói, “Ngài, là một Người, mà tự xưng là Đức Chúa Trời?”

¹⁸⁰ Õ, giống như Ngài đã phán với những người Pha-ri-si lần nọ, “Các người phạm sai lầm, không biết Lời Đức Chúa Trời, cũng không biết quyền phép của Đức Chúa Trời. Các người phạm sai lầm, bởi không biết điều đó.” Chắc chắn vậy. Những lời lạ lùng! Đáng Lạ Lùng!

Chúng ta hãy suy gẫm về những công việc lạ lùng, một lần. Ngài đã làm gì?

¹⁸¹ Ngài là gì? Ê-sai đã nói Ngài sẽ là Đáng Lạ Lùng. Khi ông đã gọi Ngài tất cả các danh xưng mà ông có thể, “Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời quyền năng, Cha đời đời,” tất cả điều này, ông nói, “Ngài thật là Đáng Lạ Lùng.” Những Lời lạ lùng!

¹⁸² Bây giờ chúng ta sẽ nói về những công việc lạ lùng, trong một phút. Ngài đã làm những công việc gì mà lạ lùng?

¹⁸³ Ngày nọ có một đám tang đến từ Na-in—Na-in. Một bà góa, với đứa con trai duy nhất của bà, chết, đang nằm trong quan tài, đã cứng đờ, xác chết, được ướp, đang đi đến mộ để chôn. Ngài đã đi lại tất cả con đường từ Na-xa-rét. Bàn chân Ngài, đau nhức, bụi bặm, mệt mỏi, kiệt sức. Ngài nghe tiếng kêu khóc đó. Ngài nhìn. Đang đi xuống con đường, có một người đàn bà góa nhỏ bé, khóc than. Con trai bà, con trai duy nhất của bà, nằm trên cáng đó, đã chết.

¹⁸⁴ Kiệt sức, ở đó, người đi ngang qua chỗ Chúa Jêsus. Sự chết và Sự Sống không thể đến với nhau, anh em biết; một sự phải đi. Ngài phán, “Ngừng lại hỡi người khiêng.” Bước qua và rời chàng trai. Và sự sống mà—mà đã ở trong chàng trai đó, đã đi khỏi có lẽ hai ngày, đã trở về lại. Tôi có thể thật sự thấy vảy liệm bắt đầu di chuyển, thấy dân chúng bắt đầu nhìn. Và một người mà đã chết, sống lại trên chân mình, bước ra và đưa cánh tay ôm lấy người mẹ của chàng, có lẽ vậy. Đó là các công việc của Đức Chúa Trời.

Đấng Lạ Lùng! Phải không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chắc hẳn là vậy.

¹⁸⁵ Tôi có thể thấy Giai-ru, một thầy tế lễ trẻ, là một người tốt. Ông tin Chúa Jêsus, nhưng ông phải giữ im lặng điều đó, vì có hiệp hội của ông.

¹⁸⁶ Rất nhiều người tin bí mật ngày nay giống như thế, họ sợ họ sẽ bị đuổi ra khỏi giáo hội của mình. Hiểu không? Những người hèn nhát, Đức Chúa Trời không thể sử dụng người đó. Đức Chúa Trời muốn một người mà có thể đứng ở đó. Nếu phải nhận lấy cái chết, đóng ấn nó. “Đừng sợ kẻ hủy diệt thân thể, nhưng hãy sợ Ngài đáng hủy diệt thân thể và đưa linh hồn xuống địa ngục.”

¹⁸⁷ Giai-ru. Tôi thấy Ngài đi tới nhà của—của mục sư này. Bước vào trong chỗ mà một đứa con duy nhất, nhỏ bé, mười hai tuổi, bé gái năm cứng đờ, chết, nằm trên giường nhỏ. Thân thể bé nhỏ, không có sự sống của cô ấy nằm ở đó. Bàn tay cô ấy nhỏ, xanh xao. Các móng tay đã trắng nhợt. Môi cô ấy kéo xuống. Một cơn sốt, hay điều gì đó đã giết chết cô bé. Mắt cô ấy đứng tròng và nhắm lại, và có lẽ, cái gì đó đặt trên chúng. Mái tóc nhỏ của cô bé đã được chải. Có hoa hồng và các thứ đặt xung quanh cô bé. Và người mẹ và người cha, đang kêu la. Những người hàng xóm, đang kêu la. Đứa con duy nhất của người đã chết.

¹⁸⁸ Tôi thấy Ngài bước vào trong phòng đó. A-men. Và Ngài nhìn xung quanh. Ngài thấy hết thấy họ. Và họ đã đến để cười nhạo Ngài. Ngài đuổi họ ra khỏi phòng. Đó là Đấng Lạ Lùng. Hiểu không? Một Người có thể điều khiển cả đám đông. Tại sao họ không nói điều gì đó? Họ bị hoảng sợ để nói điều gì đó.

¹⁸⁹ Tại sao họ không lên án Lời ngày nay? Họ sợ nói điều đó. Chỉ thế thôi.

¹⁹⁰ Bước vào trong phòng đó, lấy bàn tay nhỏ, lạnh ngắt đó, và đã nói trong một ngôn ngữ không được biết, ngoài xa kia nơi nào đó. Và linh của đứa trẻ đó trở lại, và nó đã sống lại. Những công việc lạ lùng! Vâng, là vậy. Nó là những công việc lạ lùng, chứng minh rằng Ngài là Đấng Lạ Lùng.

¹⁹¹ Tôi cũng có thể nói về La-xa-rơ, khi họ đã ướp xác người rồi, bốn ngày trước đó, đặt lớp hương liệu này đến lớp hương liệu

khác trên người, và quần vải vòng này đến vòng khác quanh chàng trai trẻ này. Và chàng ở đó, nằm trong mộ, và đã bị thối rữa. Mũi chàng đã súp vào. Mũi chàng xệ xuống trên mặt chàng. Những con sâu da đã bắt đầu ăn dần chàng. Và linh hồn chàng đã có cuộc hành trình bốn ngày, ở ngoài nơi nào đó.

¹⁹² Tôi thấy Ngài, đôi vai nhỏ bé, khòm xuống của Ngài. Ô, chào ôi! Thế gian sẽ phải nói, “Nhìn xem đó. Nhìn xem Người đó. Nhìn xem Người. Và các bạn gọi Ngài, là Đức Chúa Trời. Ngài đấy, đang đi xuống đến mộ, đang khóc những giọt nước mắt xác thịt.” Kinh Thánh nói Ngài đã khóc. Những giọt nước mắt rơi xuống khỏi má Ngài, có mùi, khi Ngài đi đến mộ. Ngài là một Người lúc đó.

Nhưng tôi thấy Ngài phán, “Hãy lăn tảng đá đi.” Amen. Amen.

¹⁹³ Ngài đã thay đổi khung cảnh. La-xa-rơ, người đã chết được bốn ngày, đã đứng trên chân người và sống lại. Tôi có thể thấy hương liệu bắt đầu thoát ra qua những tấm vải màn quấn người chàng. Gì vậy? Sự sống đã bắt đầu vào lại. Mùi hôi bay đi mất. Xác thịt mới đã đến. Một linh, mà đã bốn ngày ở nơi nào khác, đã trở lại trong thân thể chàng, và một con người đứng trên chân của mình. Nói chuyện về Đấng Lạ Lùng, Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời quyền năng, Ngài ở đấy. Chắc chắn, Ngài là. Được rồi.

¹⁹⁴ Chúng ta thấy người đàn bà ở giếng, khi Ngài đứng và trò chuyện với bà một vài phút, và bảo bà rằng bà đã có năm đời chồng vào lúc đó. Bà nói, “Thưa Ngài, Ngài phải là một đấng tiên tri. Chúng tôi biết, khi Đấng Mê-si đến, đó sẽ là dấu hiệu của Ngài.”

¹⁹⁵ Ngài phán, “Ta Người đang nói với người đây chính là Đấng ấy.” Đấng Lạ Lùng! Chẳng phải sao? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Đấng Lạ Lùng!

¹⁹⁶ Một đêm nọ trên biển đang gào thét. Ngài đã ngủ thiếp đi, vì mệt mỏi, thật giống như một con người. Ngài đã ngủ, vì đang mệt. Các quý thầy chúng sẽ chìm chết Ngài vào đêm đó. Và chúng nghĩ hầu như chúng đã có được Ngài, khi những cánh buồm bị xé rách, những mái chèo bị vỡ, con thuyền gỗ và đầy nước. Họ

chạy lại, các môn đồ, nói, “Thầy không quan tâm chúng ta sẽ chết sao?”

¹⁹⁷ Và Ngài đứng dậy, và dụi đôi mắt Ngài cho tỉnh ngủ. Phán, “Ồ, hồi kể ít đức tin kia, Ta sẽ ở với các ngươi cho đến chùng nào?”

¹⁹⁸ “Ngài sẽ làm gì bây giờ? Ngài sẽ làm gì ở ngoài biển đây bão này khi biển Ga-li-lê lớn, này, sẽ đi thẳng xuống đáy trên mỗi cơn sóng? Ngài sẽ làm gì, khi ma quỷ đang ngồi khắp núi xa kia, chúng thì thảm qua những cơn sóng như thế, ném xuống điều đó?” Mệt mỏi, anh em biết đấy. Anh em biết, Ngài ở dưới đó. “Nó đang bị đắm trong nước, trong ba mươi hay bốn mươi bộ. Ngài sẽ làm gì?”

¹⁹⁹ Phán, “Ta sẽ ở với các ngươi cho đến chùng nào?” Đặt chân Ngài lên dây cuộn buồm của con thuyền và phán, “Hãy êm đi, lặng đi.” Và gió liền dứt. Nói cách khác, Ngài phán, “Hồi gió, hãy im miệng. Hồi sóng, hãy trở về nơi ở của ngươi.” Thậm chí không có một gợn sóng trên mặt nước. Đứng đó và nhìn chung quanh.

²⁰⁰ Bước lui lại, với đám môn đồ sững sốt đang đứng ở đó. Nằm xuống lại, và Ngài ngủ tiếp.

²⁰¹ Họ nói, “Người này là ai?” Đấng Lạ Lùng! A-men. Đấng Lạ Lùng! Anh chị em chẳng tin Ngài là Đấng Lạ Lùng không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chắc chắn. Ngài là Đấng Lạ Lùng. Vâng, thưa quý vị.

²⁰² Khi mà, Chính Người đó đã lia bỏ Thiên đàng, khi mà toàn hệ mặt trời là mào miện của Ngài, mỗi tí ngôi sao lơ lững trong trái đất, mỗi ngôi sao. Hàng triệu dặm vượt ra ngoài giới hạn đó, khi họ nhìn qua kính đó, nơi xa kia ở Núi Palomar, và có thể thấy cách xa một trăm hai mươi triệu năm ánh sáng, và tất cả những tí và tí tí ngôi sao đó thì ở trong mào triều thiên của Ngài. Và Ngài đã lia bỏ chúng, để nhận lấy một mào gai. Ai sẽ làm điều đó? Đấng Lạ Lùng! Ồ, chao ôi!

²⁰³ Đòi đòi là áo dài của Ngài. Ngài được mặc áo dài bằng Sự sống Đòi đòi. Ngài không hề có sự bắt đầu. Ngài không hề bắt đầu ở Bết-lê-hem, các bạn biết đấy, như người ta cố nghĩ Ngài đã như thế. Ngài không có sự bắt đầu. A-men. Mặc áo dài bằng Sự sống Đòi đòi, và đã đẩy Nó qua một bên, để nhận lấy một cái áo

nhớ nhộp cũ kỹ của sự chết, vì các bạn và tôi. Đấng Lạ Lùng! Ừ-m. Đúng thế.

204 Trời là Cung điện của Ngài. Tất cả Thiên đàng đều thuộc về Ngài. Đó là Cung điện của Ngài. Không gì có thể từng chiếu sáng với Ngài. Và Ngài đã đến thế gian. Và thậm chí đã phán, “Con cáo có hang, và chim trời có tổ, nhưng Ta thậm chí không có chỗ để gối đầu Ta.” Điều đó lạ lùng. Các bạn không nghĩ như vậy sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

205 Thưa các bạn, nhiều bối cảnh tôi đã chép ra đây. Nhưng có lẽ tôi không có thì giờ để lấy nó. Tôi sẽ nhanh lên.

206 Đó là Chúa Jêsus mà bạn phải thấy. Không phải Chúa Jêsus của giáo phái họ nói về; không phải Chúa Jêsus của những tín điều; không phải Chúa Jêsus của loại lễ Giáng sinh thần thoại nào đó; không phải Chúa Jêsus của lễ Phục sinh mặc đồ con thỏ nào đó; nhưng là Chúa Jêsus của Đồi Sọ, Chúa Jêsus Đấng đã quảng hết mọi sự, Đấng mà các vị tiên tri đã nói về.

207 Chúng ta có thể tiếp tục ở đây, “Cha Lạ Lùng, Đấng Lạ Lùng, Cha Lạ Lùng, Đấng Mưu Luận Lạ Lùng, Chúa Bình An Lạ Lùng, Đức Chúa Trời quyền năng Lạ Lùng.” Chúng ta chỉ cứ tiếp tục, tiếp tục, tiếp tục. Hiểu không? Nhưng bỏ qua một bên, chúng ta nói điều này, “Chúng ta phải thấy, nếu bạn...Đó là Chúa Jêsus mà chúng ta phải gặp, để có Sự sống Đời đời của Ngài.”

208 Các bạn không thể hiểu được điều đó trong một tín điều. Các bạn không thể hiểu nó trong việc gia nhập giáo hội. Các bạn không thể hiểu nó bởi loại chuyện huyền nào nó mà bạn được kể về, Santa Claus. Santa Claus không có Sự sống Đời đời. Không. Một tín điều không có Sự sống Đời đời.

209 Không phải để biết Lời Ngài, ngay cả cho bạn; để biết Nó, Nó không cho bạn Sự sống Đời đời. “Để biết Ngài,” Kinh Thánh đã nói, “để biết Ngài, là Sự sống Đời đời.” Không biết Lời Ngài. Biết Ngài!

210 Những người Hy Lạp muốn gặp Ngài. Họ muốn biết con người của Ngài. “Thưa các ông, chúng tôi muốn gặp Chúa Jêsus.”

211 Vậy thì, các bạn không thấy bằng mắt mình. Các bạn thấy bằng tấm lòng của mình. Hiểu không? Các bạn nhìn bằng mắt

mình. Các bạn hiểu bằng tấm lòng của mình. Để *thấy* là “để hiểu.” Các bạn nhìn thẳng vào điều gì đó, nói, “Tôi không thấy nó.” Nhưng, các bạn đang nhìn vào nó. Nhưng, các bạn muốn nói, các bạn không “hiểu” nó.

212 Những người Hy Lạp muốn biết Chúa Jêsus, và Ngài ban cho họ cách để biết Ngài. Để biết Ngài! Không phải biết tín điều của Ngài, không phải để biết Lời Ngài, không phải để biết những phép lạ của Ngài, nhưng để biết Ngài! Và cách duy nhất bạn tìm thấy điều đó, là tại thập tự giá, không phải tại cái nôi. Không. Chính là thập tự giá tôi thấy. Ngài đã chỉ cho họ đến với thập tự giá, không phải đến với...Không phải đến với tín điều nào đó, hay—hay không phải máng cỏ nào đó, hay lễ lối của các giáo phái, nhưng đến với thập tự giá.

213 Và bây giờ ngày hôm nay cũng vậy, một môn đồ thật, và nếu bạn từng đến với Chúa Jêsus. Người đó sẽ không bao giờ nói, “Chúa Jêsus đã bảo tôi đi gia nhập giáo hội *thế này thế nọ*.” Người ấy đã không hề làm thế. Người ấy sẽ không làm điều đó ngày nay. Không.

214 Bạn muốn thấy Ngài, Ngài sẽ chỉ bạn đến với thập tự giá. Hãy đi đến đó và chết, và rồi bạn sẽ biết Ngài, nếu bạn muốn biết Ngài.

215 Không một lần Ngài chỉ bất cứ người nào đến với tín điều nào, bất cứ giáo phái nào, hay đến với sự sanh ra của Ngài, hay ngay cả với lễ Giáng sinh. Không một lần nào Ngài đã từng làm điều đó. Tôi có thể nán trên điều đó một lát, nhưng tôi—tôi sẽ không. Tuy nhiên, nếu nó không quan trọng, nếu Chúa Jêsus... Anh em có thể không tìm thấy điều đó nơi nào trong Kinh Thánh, nơi Ngài đã từng chỉ bất cứ ai đến bất cứ nơi nào khác, để biết Ngài, ngoài thập tự giá. Đúng thế. Và đó là tự đóng đinh chính bạn trên thập tự giá. “Ngoại trừ một người được sanh lại.” Thế thì, nếu máng cỏ, Santa Claus...

216 Chúa Jêsus đã không hề viết một tín điều. Ngài đã không hề định trước một giáo phái. Và thế thì tại sao chúng ta lại làm ra quá nhiều về nó, và thậm chí đặt mọi trách nhiệm trên nó? Tôi muốn hỏi anh em điều đó; lễ Giáng sinh, bây giờ. Thế thì tại sao là nó mà các giáo hội chúng ta đặt quá nhiều về nó, rằng, “Bạn phải

thuộc về giáo hội này. Bạn phải nói tín điều này. Bạn phải làm điều này, điều kia, hay điều nọ?” Tại sao là nó chúng ta đặt quá nhiều trên nó, nếu nó không quan trọng? Nó tỏ cho thấy chúng ta đã có một loại những môn đồ khác biệt hơn trước đây chúng ta thường có. Họ muốn mang các bạn đến với giáo hội của họ, đến với giáo phái của họ, hay đến với tín điều của họ, và không phải đến với Đấng Christ.

217 Nhiều người ngày nay, nếu như họ được hỏi, “Bạn có phải là người tin không?” Tôi đã hỏi điều này, nhiều lần. “Bạn có phải là người tin không?”

218 Họ nói, “Ồ, tôi là tín đồ Báp-tít. Tôi là tín đồ Giám Lý.”Ồ, điều đó tỏ cho thấy bạn không phải là người tin vậy. Hiểu không? Đúng thế. “Báp-tít, Trưởng-...” Nhưng bạn nói, “Tôi là người Ngũ Tuần.” Điều đó không có liên quan gì với nó. Không, thưa quý vị. Một người tin là một tạo vật mới. Nhưng đó là nơi họ phải có được với nó, ngày nay. Hiểu không? Tại sao họ làm điều đó? Điều gì khiến họ nói thế?

219 Đêm nọ, tôi đã ở trong bệnh viện. Tôi định cầu nguyện cho một người đàn bà nhỏ bé bị đau. Bà ấy đã được chữa lành. Và tôi nói...Có một người đàn ông và mẹ ông ấy đang ngồi ở đó. Tôi cho là đó là mẹ của ông ấy. Và bà ta nhìn giống như mẹ ông ấy. Và tôi đang nói chuyện với người phụ nữ này. Tôi nói, “Chúng ta sẽ cầu nguyện bây giờ.”

Và tôi quay lại, “Bà có phiền nếu chúng tôi cầu nguyện không?”

Bà ấy nói, “Kéo tấm màn đó lại.”

Tôi nói, “Ồ, tôi chỉ hỏi bà có phiền không nếu chúng tôi cầu nguyện.”

Bà ấy nói, “Chúng tôi là những tín đồ Giám Lý. Kéo tấm màn đó lại.”

220 Tôi nói, “Thế thì điều này sẽ làm cho bà hoảng sợ đến chết. Tốt hơn tôi nên kéo màn lại vậy, đây.” Tôi nói, “Nếu bà chỉ là tín đồ Giám Lý, thì bà không phải là Cơ-đốc nhân. Vì thế tôi sẽ chỉ...” Đúng thế.

221 Tại sao họ nói điều đó? Môn đồ giả nào đó chỉ đem họ đến cách đó. Họ chỉ biết thế thôi, môn đồ được dạy sai trật nào đó. Các môn đồ của Chúa Jêsus đem họ đến với Chúa Jêsus. Một môn đồ Giám Lý đem họ đến với Giám Lý. Một người Báp-tít đem họ đến với những người Báp-tít. Và Ngũ Tuần đem họ đến với những người Ngũ Tuần. Nhưng môn đồ của Đấng Christ đem họ đến với Đấng Christ, và Đấng Christ đem họ đến với Đồi Sọ. Đó là điều chân thật. Vâng, thưa quý vị. Vâng, thưa quý vị.

222 Đó là cách họ được mang đến. Họ chỉ được mang đến cách đó. Hiểu không? Nếu họ—họ nói, ồ, “Một tín đồ Báp-tít, hay Giám Lý, hay Ngũ Tuần, hay *cái gì*,” họ chỉ bị đưa đến càng xa hơn thế thôi, “Công giáo,” bất kể nó là cái gì. Họ chỉ càng bị đưa đi xa hơn thế thôi, vì thế họ chỉ biết tất cả thế thôi.

223 Nhưng, tạ ơn Đức Chúa Trời, những môn đồ này đã biết Chúa Jêsus. Vì thế họ đưa người đó đến với...Họ đưa những người Hy Lạp này đến nơi họ đã biết là Lẽ thật. Và một môn đồ thật của Đấng Christ, đã từng tìm thấy Đấng Christ, đưa người—người tìm kiếm đến thẳng với Chúa Jêsus. Và Chúa Jêsus chỉ cho họ đến thẳng Đồi Sọ, nơi họ chết với Ngài và được sanh lại, lần nữa. Ồ, chao ôi! Đó là theo như họ sống.

224 Nhưng, “Thưa các ông, chúng tôi muốn gặp Chúa Jêsus.” Đó là vấn đề. “Chúng tôi không muốn thấy một tín điều. Chúng tôi không muốn gặp những người Giám Lý. Chúng tôi không muốn gặp người Báp-tít. Chúng tôi không muốn gặp người nào trong những người này. Chúng tôi muốn gặp Chúa Jêsus.” Nhưng vấn đề là gì?

225 Tôi thật sự phải kết thúc, thưa anh em của tôi. Hãy lắng nghe kỹ bây giờ, chỉ vài lời nhận xét ở đây trước khi chúng ta kết thúc. Điều gì? Tôi muốn nhấn mạnh điều này bây giờ, nếu tôi có thể, đánh chặt sự việc này xuống.

226 Những người Hy Lạp muốn gặp Chúa Jêsus. Người ấy không hề tìm thấy Ngài ở lễ Giáng sinh. Không hề tìm thấy Ngài trong tổ chức nào đó. Không hề tìm thấy Ngài trong tín điều nào đó. Ngài không hề chỉ cho họ đến với như vậy. Anh chị em đã hiểu điều đó rõ chứ? Nhưng Ngài đã chỉ cho họ đến với thập tự giá, để chết, để chết. Một môn đồ thật nói, “Các anh phải chết.” Làm

sao tôi biết khi nào tôi chết? Khi các bạn nhận biết tất cả Lời này là Lẽ thật, thì Lời bắt đầu sống trong các bạn.

227 “Ồ,” bạn nói, “nhưng giáo hội của chúng tôi dạy...” Tôi không quan tâm giáo hội của bạn dạy gì. Chính là những gì Kinh Thánh nói. Bạn đang đi đến đâu, giáo hội nào đó dạy điều gì đó khác hẳn. Nhưng Kinh Thánh này dạy giống như vậy.

228 Và Chúa Jêsus đã phán, “Hễ khi nào các ngươi chấp nhận Lời này, Lời này sẽ được bày tỏ trong các ngươi. Nó sẽ làm điều giống như vậy mà Nó nói Nó sẽ làm trong các ngươi.”

“Ồ,” họ nói, “những ngày phép lạ đã qua rồi.”

229 Và Kinh Thánh nói, “Chúa Jêsus, hôm qua và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Làm sao các bạn định đi đến gặp khi Chúa Jêsus phán, “Kẻ nào tin Ta,” bất cứ ở đâu, bất cứ khi nào?

230 Mác 16 nói, “Hãy đi khắp thế gian và giảng Tin Lành cho mọi người.” Bao lâu? “Đến khắp thế gian.” Cho đến bây giờ chưa hề ngay cả đến chỗ đó, “Mọi người.” “Kẻ nào tin và chịu báp-têm sẽ được cứu. Kẻ nào không tin sẽ bị định tội. Và những dấu hiệu này sẽ theo họ là những kẻ tin.” Các bạn đấy. Lời sẽ trở nên Ánh Sáng. Nó sẽ chiếu ra chính Nó.

231 Không phải các bạn đi đến ở cái nôi và nói, “Một con trẻ đã được sanh ra ở đây, cách đây đã lâu.” Vô lý. Tất cả các loại tín điều và chuyện huyền đã nói về điều đó. Chúng ta biết Chúa Jêsus đã biết tất cả điều đó sẽ hư mất, làm lộn xộn tất cả lên.

Nhưng có một Điều không bị lẫn lộn, đó là Đức Thánh Linh.

232 “Ồ,” một trong họ nói, “Ngài được sanh ra ngay *đây*. Chúng ta đã có một giáo hội được xây dựng ngay trên nó.” Người khác nói, “Ngài được sanh ra ngay trên *đây*.”

233 Giống như, các bạn biết họ đã có được bao nhiêu cây đinh, có thể chứng minh điều đó, những cây đinh gốc đã ở trên thập tự giá? Mười chín. Mỗi người đang giữ một cây đinh. “*Đây, chúng tôi đã có nó. Halêlugia, chúng tôi đã có nó.*”

Họ chỉ có một vài cái xương chết của người nào đó. “*Chúng tôi đã có được nó. Chúng tôi đã có được nó.*”

234 “*Đây* là nơi Ngài được sanh ra.” Người khác nói, “*Đây* là nơi Ngài được sanh ra.” Người này nói, “*Đây* là nơi Ngài được sanh ra.” Điều đó có gì quan trọng?

235 *Đây* là nơi Ngài được sanh ra, trong tấm lòng. Vâng. Khi tôi chết, Ngài được sanh ra ở trong *đây*. Tôi đã được sanh lại, trong Ngài, mới mẻ. Chính là điều đó.

“Thưa các ông, chúng tôi muốn gặp Chúa Jêsus.” Được rồi.

236 Vậy thì, vấn đề là gì? Ngài đã bị thất lạc lần nữa. Nhiều người đã lạc mất Ngài. Đúng thế. Nhưng Ngài đã bị thất lạc lần nữa, trong những đám đông lớn, những đám đông của các tín điều. Các bạn nhớ lần nọ Ngài đã bị lạc đường, với cha mẹ Ngài không? Ngài bị thất lạc lần nữa. Ngài đã bị thất lạc.

237 Đi xuống những đường phố này, giống như nó đã xảy ra vài ngày qua, nhìn xem những đám đông điên dại, đẩy và xô đẩy, và say sưa, và nguyên rửa, và chửi rửa. “Rung chuông lên, rung chuông lên.” Đấng Christ bị thất lạc. Ngài không thất lạc. Người ta làm lạc mất Ngài.

238 Họ đã tìm thấy Ngài ở đâu? Ở nơi họ đã làm lạc mất Ngài. Đó là nơi chúng ta sẽ tìm thấy Ngài.

239 Nhưng Ngài đã bị thất lạc, trong những tín điều của họ và trong những đám đông của họ. Ngài bị thất lạc. Đấng Christ bị thất lạc, trong đám đông thương mại. Đám đông thương mại đang nói, “Chúng ta phải tổ chức lễ Giáng sinh.”

240 Người phụ nữ đã nói ngày nọ, đứng ở đó, khi vợ và tôi đang đứng đó. Nói, “Tôi đã mua cho ba tôi một chai rượu uýt-ki.”

241 Người khác nói, “Ồ, tôi sẽ mua...Tôi sẽ bảo cho anh cái mà tôi sẽ mua cho bố. Tôi sẽ mua cho ông ấy vài bộ bài và vài cái quần chip. Chúng tôi sẽ chơi bài poker lật đồ, anh biết đấy, lễ Giáng sinh mà.”

242 Những người khác nói, “Tôi vừa mua một tút thuốc lá cho mẹ. Anh sẽ mua gì cho bà ấy?” Hừm! Hừm!

243 Ôi Chúa! Ngài bị thất lạc. Họ đánh mất Ngài, trong lễ Giáng sinh. Họ lạc mất Ngài, trong lễ Phục sinh. Một bộ đồ thổ, hay một cái mũ mới; không phải sự phục sinh, không phải sự sanh ra của Đấng Christ.

²⁴⁴ Họ đã đánh mất Ngài, trong những tín điều của họ, khi họ đã làm ra ba thần từ Ngài, chẻ Ngài ra thành những miếng nhỏ và làm ra những thần tượng, thay vì biết Ngài là ai. “Ta với Cha Ta là Một.” Quý vị đã đánh mất Ngài.

²⁴⁵ Ngài bị thất lạc, trong đám đông sùng đạo của họ. Đám đông sùng đạo của họ đã làm thế nào? Ngài bị thất lạc, với hội thánh Ngài, trong Lao-đi-xê. Thời đại hội thánh, hội thánh cuối cùng, nó nói Ngài đã ở bên ngoài hội thánh, “đang gõ cửa,” cố gắng để vào bên trong. Cảnh thảm thiết nhất trong tất cả Kinh Thánh, là tình trạng của hội thánh trong những ngày sau rốt trước khi Ngài đến. Không thời đại hội thánh nào khác từng đuổi Ngài ra. Họ đã không biết điều khác biệt nào. Bây giờ khi họ thật sự biết quyền năng thật của Đức Thánh Linh, họ đã đá Ngài ra ngoài nơi ấy, ở bên ngoài, đang gõ cửa. “Này, Ta đứng ngoài cửa mà gõ.” Chắc chắn vậy.

Họ lạc mất Ngài, trong những đám đông thương mại của họ.

²⁴⁶ Họ đã đánh mất Ngài, trong những đám đông sùng đạo của họ. Đúng thế. Họ đã làm ra những tín điều từ nó. Họ đã làm ra những giáo phái từ nó. Họ lạc mất nó. Họ đã lấy—họ đã lấy lễ nghi thay vì Kinh Thánh. Họ đã lấy những ý tưởng của con người thay vì những gì Đức Chúa Trời đã phán. Họ đã nói, “Hãy ghi tên bạn vào sách. Bắt tay. Bạn chỉ phải làm điều đó thôi. Chịu báp-têm, ‘Cha, Con, và Thánh Linh.’” Toàn bộ sự việc đều sai. Đúng thế.

²⁴⁷ Đó là chỗ mà đám đông giáo hội đã đánh mất Ngài, khi họ để lạc mất Ngài. Tại sao? Không phải trong những tòa nhà giáo hội của họ, không phải trong những gì bạn gọi đó của họ, nhóm người của—của họ. Nhưng họ đã để mất Ngài khi họ lìa bỏ Lời. “Nếu đó...Nếu các người cứ ở trong Ta, và Lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin điều gì các người muốn. Nó sẽ được ban cho các người. Nó sẽ được thực hiện cho các người, nếu các người cứ ở trong Ta, và Lời Ta ở trong các người,” vì ấy là Đức Chúa Trời, đã trở nên xác thịt lần nữa. Hiếu không? “Các người ở trong Ta, và Lời Ta ở trong các người, thì hãy cầu xin điều gì các người muốn. Nó sẽ được làm cho các người.” Chính là thế.

248 Nhưng, ngày hôm nay, họ không đang ở trong. Họ thì, ngày này, tín đồ Giám Lý, ngày mai tín đồ Báp-tít, ngày một tín đồ Trưởng Lão, không đi tới đâu cả.

249 “Nếu Lời Ta ở trong các ngươi! Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Halêlugia!

250 Anh Neville, điều đó rất đúng. [Anh Neville nói, “Ồ, tuyệt vời! Tôi biết điều đó.”—Bt.]

Lời đã trở nên xác thịt trong anh chị em, đang nói qua anh chị em.

251 Những người Ngũ Tuần đã đánh mất Ngài.Ồ, vâng. Họ đã có Ngài, cách đây vài năm, nhưng họ đã để lạc mất Ngài. Họ đã làm điều đó thế nào? Bởi việc thấy ai có thể xây dựng nhà thờ lớn nhất, ừ-m, ai có thể có nhà thờ lớn nhất, ban nhạc chuyên nghiệp giỏi nhất.

252 Nếu có điều nào tôi không thích, là một giọng hát luyện tập quá mức, mà sẽ đứng lên và hát giống như họ bị đau bụng, “sự hưng phấn” đó, giữ hơi thở họ cho đến khi mặt họ đen xị. Họ không phải đang hát. Họ chỉ đang làm ồn.

253 Nhưng điều mà tôi thích là một người được sanh lại, ngũ tuần, chân thành, điển hình thuở xưa, tốt đẹp, hát từ tấm lòng của họ. Nếu họ không thể mang giọng điệu trong một cái xô, họ vẫn có Thánh Linh ở đó. Bạn có thể cảm thấy Nó xé ra qua bạn. Halêlugia! Tôi thích thế. Tôi thích thấy những hiệu quả sau đó, Đức Thánh Linh ban phước cho nó, anh em biết. Tôi ưa thích điều đó. Điều đó hoàn toàn thật, đối với tôi. Vâng.

254 Nhưng họ đã đánh mất Ngài. Những ban hát được huấn luyện bài bản và những thầy giảng được đào tạo kỹ. Vâng.Ồ, chao ôi! Tất cả các loại tóc uốn quăn, các bạn biết đấy, và cúi đầu họ qua cách này, mua bức hình của họ đã chụp. Và, ồ, vâng, được đào tạo kỹ. Chắc chắn họ là vậy. Đó là được đào tạo kỹ.

255 Những trường Chúa nhật rộng lớn, chắc chắn, mỗi nhà thờ cố gắng để làm thêm một cái nữa, trong trường Chúa nhật. Và trường Chúa nhật thì thậm chí không được nói đến, trong Kinh Thánh. Đó là giáo điều Giám Lý. Nó đã được gọi trước tiên là “trường học rác rưởi.” Mọi người bây giờ đi học trường Chúa

nhật, mà không thể ở lại vì hội thánh, bởi vì họ đã nhận lấy điều gì đó bên cạnh những gì Đức Chúa Trời đã phán. Đúng.

²⁵⁶ Nên nhớ, tôi chưa bao giờ nói tôi đã giảng điều nào dưới sự hà hơi, trong đời tôi, tôi phải lấy lại, giống như tôi đã làm những bàn thờ, ngày nọ, và các thứ, các bạn biết, *Dòng Giống Con Rắn*, hay điều nào trong đó. Hãy để cho người nào đó đến và phá bỏ nó với Lời của Đức Chúa Trời. Không.

²⁵⁷ Đó là chỗ mà họ đã đánh mất Ngài; trường Chúa nhật rộng lớn, hay có trại lớn nhất, nhóm người ăn mặc đẹp nhất trong thành phố. Đó là Ngũ Tuần. “Tại sao, chúng tôi thuộc về hội thánh đầu tiên. Nhóm tốt nhất trong thành phố ở đó.” Những chấp sự, kết hôn ba hay bốn lần, chấp sự trong các ban ngành, mục sư, có lẽ cũng vậy. Tất cả các thứ vô lý trong các giáo hội ngày nay. Hiểu không? Họ đã làm ở đâu? Họ đã đánh mất Chúa Jêsus.

²⁵⁸ “Ồ, các bạn biết, giáo phái của chúng tôi là giáo phái lớn nhất trong Ngũ Tuần. Những người của chúng tôi là những người được huấn luyện tốt nhất có ở trong đó.” Họ có thể là mọi thứ đó. Tôi không chối bỏ điều đó. Điều đó đi đến những nhà hội họp và trong những lãnh vực thần học.

²⁵⁹ Nhưng tôi muốn biết một người mà biết Chúa Jêsus, đã thấy Ngài và được sanh lại, và Lời đang phản ánh chính Nó trong lời người ấy. Các bạn có thể thấy Nó không phải là của người ấy. Và người ấy đã dâng chính mình hoàn toàn cho đến nỗi ấy là Đấng Christ đang phán qua người ấy. Thế đấy. Đúng vậy. Và những dấu kỳ và phép lạ đi theo Lời đó, bởi vì Nó là Lời của Đức Chúa Trời.

²⁶⁰ Nhưng nếu Lời Đức Chúa Trời nói một điều gì đó, và nhóm này nói, “Ồ, không. Không, không. Tổ chức của chúng tôi sẽ đá chúng tôi ra ngoài nếu chúng tôi tin Điều đó.” Thế thì người ấy đã xong, ngay tại đó. Người ấy tự chặt đứt chính mình, ngay tại đó. Chỉ thế thôi. Các bạn có thể soạn kỹ một cách máy móc điều gì đó. Các bạn có thể loại ra thứ gì đó lừa phỉnh, tưởng tượng *điều này, điều kia*, hay *điều nọ*, nhưng điều đích thật, chân chính không có ở đó. Vâng, thưa quý vị. Ồ, chắc chắn.

²⁶¹ Các giáo hội, các giáo hội đang đánh đổi Đấng Christ cho thế gian và những tín điều. Giáo hội đang tiếp tục chương trình đổi

chác. Ồ, họ chắc chắn muốn—muốn đổi chác. Vâng, thưa quý vị. Họ sẽ đi và họ sẽ đánh đổi. Họ muốn có một—họ muốn có một chương trình đổi chác. Họ muốn đánh đổi những gì Đức Chúa Trời nói, cho những gì giáo phái nói. Họ muốn đánh đổi những gì Đức Chúa Trời đã phán, để “đi theo mục sư.” Họ muốn đổi chác những gì Đức Chúa Trời nói, để “đi theo tổ chức.” Họ đang đánh đổi.

²⁶² Bạn biết điều gì không? Người ta đang mua sắm. Ồ, có một việc thương mại lớn đang diễn ra bây giờ. Đó là lễ Giáng sinh khác, chỉ là một điều giả, đã được dựng lên.

²⁶³ Chúng ta chỉ còn một ít thời gian nữa, tôi sẽ đi trở lại chủ đề này lần nữa một ngày nào đó. Bỏ qua quá nhiều ở đây, mà Đức Thánh Linh ban cho tôi cách đây một lát. Hiểu không?

²⁶⁴ Trong khi giáo hội đang đổi chác, giáo hội đang mua sắm, người ta thì, cái gọi là hội thánh. Vâng, thưa quý vị. Họ đang đổi chác. Họ chắc chắn đang mua sắm và đổi chác. Họ đang mua sắm cho điều gì? Giáo hội lớn nhất, đám đông mặc đồ đẹp nhất, giáo phái lớn nhất. Và dân sự... Tôi sẽ nói điều gì đó. Người ta đang cố gắng tìm thấy, ngay cả những người Ngũ Tuần, phụ nữ Ngũ Tuần đang cố để tìm thấy một nơi mà người ta sẽ để cho họ đến gần với nhiều thứ thuộc về thế gian hơn: mặc đồ ngắn, tóc quần uốn quá vai, tô vẽ. Họ đang mua sắm.

²⁶⁵ “Đáng chúc tụng Đức Chúa Trời, tôi là người Ngũ Tuần. Haléluia! Tôi thuộc về *đây*. Và, ồ, mục sư của chúng tôi không tin...”

²⁶⁶ Các bạn thấy, các bạn đang mua sắm cho những người mà sẽ để cho họ sống như nhóp nhép nhất, (xin Chúa thương xót), người mà sẽ để cho họ sống ô uế nhất và giống như thế gian nhất, mà họ có thể. Họ đang mua sắm từ nơi này đến nơi khác, đang quay bỏ Đấng Christ. Điều đó có thể giống như nghiền nát mọi thứ. Nó có ý nghĩa để làm điều đó. Người ta đang mua sắm. Chúng là sự mua sắm lễ Giáng sinh nơi mà họ có thể tìm thấy những sự mua bán. Những kẻ chuyên săn lùng hàng hạ giá!

²⁶⁷ “Ồ, tôi cũng, là người Ngũ Tuần. Ồ, chúng tôi không có Thứ tâm trí hẹp hòi cũ kỹ đó.” Nhưng Kinh Thánh nói vậy.

Nếu người ấy là môn đồ thật của Đấng Christ, người ấy sẽ dẫn dắt bạn đến với thập tự giá.

268 “Ồ, Anh Branham, tôi đã đi ra và nói tiếng lạ.” Điều đó không có ý nghĩa gì cả. Một con lừa đã làm điều đó, ngày nọ. Vâng, thưa quý vị. Điều đó là đúng thế...

269 Tôi không muốn làm trò cười về Lời thánh của Đức Chúa Trời. Tôi tin vào việc nói tiếng lạ.

270 Nhưng các quý nói tiếng lạ. Một dân có thể nói tiếng lạ và sống bất cứ loại đời sống nào. Nhưng, tôi muốn nói, ma—ma quý đã có một—một bản sao của mọi thứ mà Đức Chúa trời đã làm.

271 Và nó có thể sao chép mọi thứ ngoài sự Sinh ra chân thật của Đấng Christ, và nó không thể làm điều đó. Bởi vì, các bạn phải chết, trước tiên, rồi Lời làm cho bạn sống dậy. Làm sao bạn biết khi nào bạn sống động? Khi Lời ấy, mọi Lời của Nó, đã trở nên xác thịt trong bạn. Mọi việc Kinh Thánh nói, các bạn nói giống y như vậy, và nó ứng nghiệm thật chính xác như Ngài đã phán điều đó. Đó là khi nó là, vâng, khi bạn, khi linh của bạn đồng ý với Ngài. Ngài là Lời. Khi linh của bạn đồng ý với những gì Ngài phán, và Thánh Linh tự bày tỏ Nó qua Lời Ngài, thì bạn đang sống. Hiểu không? Bạn đang chấm dứt việc mua sắm, rồi, và sự đổi chác, và tất cả còn lại của nó. Nó được giải quyết hết thấy. Vâng.

272 Người ta đang mua sắm, để tìm thấy nơi họ có thể sống thế gian nhất, Ngũ Tuần và tất cả. Chẳng phải quý vị, Ngũ Tuần, làm trò cười về họ những người Báp-tít và Trưởng Lão. Cái nồi không thể gọi cái ấm dơ dáy. Không, thưa quý vị. Không, thật vậy. Tất cả đều giống nhau. Vì vậy họ đang mua sắm, tìm thấy chỗ mà họ có thể đi vào một giáo hội và gia nhập một tổ chức, để họ có thể được quần chúng ưa thích, được ngưỡng mộ trong thành phố, thị trường của thành phố đi nhà thờ đó. Mà, ông ấy có thể đi tới một nhà thờ, được sanh lại. Bây giờ, tôi chỉ đang nói, rất lại, nhà thờ lớn nhất trong thành phố.

273 Tôi biết nhiều người ngay ngày hôm nay mà thuộc về một tổ chức nhỏ ở con đường trên đây, một nhà thờ nhỏ, nhưng nó quá nhỏ. Vì thế họ nói, “Vì vậy con cháu của—của chúng tôi sẽ,

và chúng tôi có thể, có một ý nghĩ tốt hơn một chút về,” họ đã lấy thư giới thiệu từ một giáo hội và đi đến nhà thờ khác, một tổ chức lớn hơn. Và ngoài ra, nhà thờ khác này có một bức tranh trưng bày trong tầng hầm, và họ sẽ chơi đánh bài và mọi thứ như thế, anh em biết đấy, và có những trò chơi này, và đại loại như thế. Vì thế họ đưa con cái họ xuống đó. Họ đã có một bàn chơi pun sáu lỗ trong tận cùng, đấy, để họ có thể chơi pun, và có sự giải trí và những việc như thế. Và có lớp trường Chúa nhật mười phút, và giờ nghỉ để uống cà phê, và nghỉ giải lao để mục sư có thể ra ngoài, hút thuốc. Ồ, vâng. Đúng thế. Tôi không muốn nói điều đó trừ khi tôi biết tôi đang nói về điều gì. Điều đó đúng. Ồ, chắc chắn. Hiểu không?

²⁷⁴ Họ đang mua sắm. Nếu họ có thể tiếp tục và sống loại đời sống mà họ muốn sống, làm bất cứ điều gì họ muốn làm, và vẫn được hứa Sự sống Đời đời trong tương lai, họ đang mua sắm cho điều đó.

²⁷⁵ Tôi đang nói với anh chị em, nếu anh chị em muốn đi mua sắm, hãy đến Đồi Sọ. Điều đó được giải quyết. Hãy chết đi với bản ngã như nhớp của mình, tội lỗi của mình, và được sanh lại, lần nữa.

²⁷⁶ “Và nếu các người yêu mến thế gian, hay những việc thuộc về thế gian, thì tình yêu thương của Đức Chúa Trời thậm chí không ở trong các người.” Đó là điều Kinh Thánh đã nói. Đúng thế.

Nói, “Tôi không tin vào sự thánh khiết.” Không lạ gì, bạn không thể.

²⁷⁷ Nhưng Kinh Thánh nói, “Không có nó, không ai sẽ thấy Đức Chúa Trời.” Đức Chúa Trời là thánh. Nếu Đức Chúa Trời sống trong bạn, thì bạn, cũng phải thánh.

²⁷⁸ Và nói cho tôi biết bạn có thể đi ra ngoài vào những bữa tiệc này, và uống xã giao một chút không? Nhiều người Ngũ Tuần làm thế, đi ra vào những bữa tiệc này, và lấy họ những người đàn bà ngoài đó và sống trong những nơi này, và đi xuống và tự cởi đồ ra, với những bộ đồ tắm, và đi bơi trước đàn ông, khi mà những người chồng của các bà, và các anh em, và các chị em, và vân vân. Và những người Ngũ Tuần đi ra trong những bộ đồ tắm,

và tự xưng là thuộc viên của Nàng Dâu sao? Nàng Dâu của Đấng Christ không làm những điều đó.

279 Ô, người đó đang mua sắm, chắc chắn, lấy cách dễ dàng, rồi lời hứa Sự sống Đời đời kiếp sau.

280 Các bạn không có Nó, trừ phi Nó đang sống trong bạn, Lời Đức Chúa Trời là một lời chứng sống rằng Ngài vẫn sống, và bạn sống trong Ngài. Ô, chao ôi! “Thưa các ông, chúng tôi muốn thấy Chúa Jêsus.” Ô! Không phải những tín điều này, không phải những điều này mà người ta dựng lên. “Chúng tôi muốn thấy Chúa Jêsus.”

281 Nhưng Ngài bị lạc, với họ. Ừ-m! Tại sao? Chờ một lát. Tại sao? Tại sao Ngài bị lạc, với họ? Tại sao Ngài bị lạc, với Ngũ Tuần? Tại sao Ngài bị lạc, với Giám Lý và Báp-tít? Tại sao Ngài bị lạc, với những tổ chức đó? Bởi vì họ sẽ không lấy hạt lúa mì của họ và để rơi nó xuống ở Đồi Sọ, và chết với tín điều của họ, và được sanh ra về Lời.

282 Thế thì chúng ta được rửa sạch bằng nước về Lời, a-men, trở nên những tạo vật mới trong Chúa Cứu Thế Jêsus. Và những dấu hiệu mà Đấng Christ đã nói đi theo Ngài, sẽ đi theo họ. Mọi người nữ sẽ đến với chỗ của mình. Mọi người nam sẽ đến với chỗ của mình. Thánh Linh của Đức Chúa Trời sẽ đến với chỗ của Nó, và Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống sẽ là không vết. Chắc chắn vậy. A-men. Vâng, thưa quý vị. Đó là cách nó được thực hiện.

283 Không có sự chết với hạt giống lúa mì của họ. Chúng sẽ không rơi vào trong giáo phái của họ. Họ sẽ không để nó chết. Nếu tổ chức Báp-tít sẽ để rơi hạt giống lúa mì Báp-tít đó vào trong đất và để cho nó chết đi; nếu Giám Lý sẽ để rơi hạt giống lúa mì của nó, nếu Phúc Âm Ngũ Tuần, và Danh Jêsus Ngũ Tuần, và Một Ngôi, và Ba Ngôi, và tất cả các tổ chức khác, hội thánh của Đức Chúa Trời, và tất cả những hội khác, sẽ rơi hạt giống lúa mì đó vào trong Lời; và để cho nó chết đi với những ý riêng của nó, và để cho Lời này ở trong và đến với Sự Sống. Thế thì họ sẽ nói, “Nếu anh em không tin tôi, hãy tin những công việc tôi làm, vì chúng là kẻ làm chứng về tôi vậy.”

284 Các công việc là gì? Chúa Jêsus phán, “Những công việc này, những công việc mà—mà Đức Chúa Trời đã ban cho Ta làm. Và,” phán, “như Cha đã sai Ta thể nào, Ta cũng sai các ngươi thể ấy.” Chính các công việc mà Đức Chúa Trời đã làm đã ở trong Ngài, làm cho Ngài và Cha là Một. Và các công việc giống như vậy mà Chúa Jêsus đã làm, và Đức Thánh Linh của Chúa Jêsus ở trong bạn, sẽ khiến bạn làm những công việc giống như vậy. “Các công việc mà Ta làm người ấy cũng sẽ làm.” Chắc chắn.

285 Sẽ không để cho hạt giống...Họ đã làm gì? Chỉ những thuộc viên chết, chết trong tội lỗi và vi phạm, chết về học vấn, chết trong những việc thuộc về thế gian. Nó kể đến với họ. Đó là lý do họ không được sanh lại. Đó là lý do những dấu hiệu không thể đi theo. Bởi vì sao? Chỉ những thuộc viên chết. Phải là, một mục sư phải có bằng Tiến sĩ Triết, Tiến sĩ Luật, trước khi người ấy có thể chẵn bầy ở những giáo hội nào đó. Và có lẽ ông ta không biết những mẫu tự đầu tiên, ABC, “luôn luôn tin Đấng Christ.” Nếu ông ta tin Đấng Christ...[Anh Branham dùng điệu bộ—Bt.]

286 Một anh chàng nào đó đi theo tôi, ngày nọ, và nói, “Tại sao anh không để mặc họ những người đó, luôn luôn búa vào họ về cách họ ăn mặc, những việc họ làm? Ồ, nếu anh là một tiên tri...” Họ nói, “Nhiều người nghĩ anh là tiên tri.”

287 Tôi nói, “Tôi biết họ đã nói thế. Tôi không phải. Nhưng,” tôi nói, “họ—họ—họ đã nói điều đó.”

288 Nói, “Ồ, nếu họ tin anh là vậy, thế thì tại sao anh không dạy họ cách thấy những khái tượng và bước đi trước Đức Chúa Trời?”

289 Tôi nói, “Nếu họ không biết chữ ABC, làm sao tôi sẽ dạy họ môn đại số? Nếu họ không biết trường mẫu giáo, không biết cách cư xử đàn hoàng, không biết cách nhìn và hành động, và ăn mặc, và hợp với khuôn phép, làm sao anh sẽ dạy họ những việc thuộc về tiên tri?”

290 Chúa Jêsus phán, “Nếu các ngươi không tin những điều thuộc về đây, những việc thuộc về đất, làm sao các ngươi sẽ tin, Ta bảo cho các ngươi những việc thuộc về trời?” Những việc mà bạn có thể tự làm, ngừng làm những điều này. Thậm chí không thể làm điều đó, làm sao các bạn định tìm thấy những việc thuộc linh,

hời dân sự? Không đúng thế sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]
Vâng, thưa quý vị.

Chỉ chết đi, với học vấn của họ. Họ đã có một đám đông học thức.

²⁹¹ Bây giờ tôi sẽ kết thúc bằng việc nói điều này, chỉ vài lời này. Sứ điệp Giáng sinh của tôi, là, để tôi chỉ ra cho các bạn tối nay đến với thập tự giá. A-men. Và các bạn, hạt giống lúa mì, rơi vào trong Đấng Christ ở đó và chết đi. Ở đó các bạn sẽ tìm thấy Sự Sống của Ngài trong Lời Ngài, là hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Hãy để đó là Sứ điệp Giáng sinh của tôi dành cho các bạn. Tôi không đang chỉ cho các bạn đến với máng cỏ, đến với một cái nôi, đến với một giáo hội, đến với một giáo phái. Nhưng, “thưa các ông, chúng tôi muốn gặp Chúa Jêsus,” thế thì tôi sẽ chỉ cho các bạn đến với Ngài. Ngài chỉ cho các bạn đến với sự chết, chôn và sự sống lại của Ngài. Và các bạn để cho chính hạt giống lúa mì của các bạn rơi vào trong đó, và để cho Lời Ngài trở nên thật trong các bạn, và các bạn sẽ thấy rằng Ngài là hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. “Thưa các ông, chúng tôi muốn gặp Chúa Jêsus.” Ngài là hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

²⁹² Lạy Cha Thiên thượng, mặc dù thời giờ cuốn đi, và Đức Thánh Linh vận hành ở giữa dân sự, và ngày mai được cho là sự thờ phượng của ngày mà Ngài đã sai Con độc sinh yêu dấu của Ngài đến trong thế gian. Và con đã cố gắng, tối nay, không phải để chỉ cho dân sự đến với một máng cỏ nơi mà Ngài đã được sanh ra, vì Ngài chỉ là một Con Trẻ lúc đó. Nhưng con đang cố gắng để chỉ cho họ đến với mục đích mà vì đó Ngài đã sanh ra, rằng Ngài có thể trở nên Đấng Cứu Rỗi của họ, hầu cho Ngài có thể trở nên Đức Chúa Trời của họ, Vua của họ—của họ—của họ—của họ, Mọi sự trong Mọi sự của họ. Hầu cho họ có thể biết Ngài là Đấng làm đầy đầy mọi không gian, để họ có thể biết Ngài; không phải là Đấng mà bắt đầu ở Bết-lê-hem, nhưng là Đấng mà không hề có sự bắt đầu, Đấng mà là Đức Chúa Trời Đời đời, mà có thể đứng trên trái đất và phán, “Ta với Cha Ta là Một.”

293 Con đang cố gắng hành động giống như một—một môn đồ, theo cách tốt nhất mà con biết. Khi những người có tấm lòng đói khát đến với các môn đồ là thật đó, Phi-líp và Anh-rê, họ đem những người ấy vào trong sự Hiện diện của Chúa Jê-sus, và Ngài đã chỉ cho họ đến với sự chết sắp đến, để họ sẽ biết Ngài và có thể thấy Ngài.

294 Và tối nay, Cha ôi, giống như vậy, con chỉ cho họ đến với Đồi Sọ nơi mà Con Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời đã bày tỏ trong xác thịt, lấy hình thức của con người và được dựng nên đền tạm, thay đổi vai của Ngài, trở nên từ một...Đức Chúa Trời Đồi đồi trong sự Vinh hiển khi Đấng Đồi Đồi trở nên một con người và dựng trại của Ngài ở giữa chúng con và trở nên một trong chúng con là Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp, để mang chúng con trở lại với một—một sự nhớ lại về một Đức Chúa Trời quyền năng đã tạo dựng chúng con.

295 Ở đó Ngài đã chết, tại Đồi Sọ, và ở đó chúng con phải chết với Ngài. Như Ngài đã chết, Con Đức Chúa Trời; là các con trai của Đức Chúa Trời, chúng con cũng phải chết, và để cho hạt giống lúa mì của chúng con rơi vào trong đất với Ngài, sự sống của chúng con được chết và giấu kín trong Ngài. Ồ, và rồi được sống lại trong sự sống lại của Ngài, để thực hiện công tác của Ngài, để cho giống như Đức Chúa Trời của Ngài, mà đã ở trong Ngài, sanh ra sự biểu lộ về Lời của Hội thánh trong những ngày sau rốt này, như Ngài đã hứa.

296 Lạy Đức Chúa Trời, chúng con rất vui mừng thấy rằng Ngài đã chứng thực từng chút của nó, tỏ cho thấy rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài giữ Lời Ngài. Trụ Lửa lớn đó vẫn ở giữa chúng con. Những dấu kỳ và phép lạ lớn đó mà Ngài đã hứa, vẫn đang xảy ra.

297 Ôi Đức Chúa Trời, chúng con rất vui mừng vì điều đó, tối nay, rằng mục đích để mang Ngài đến với thế gian, rằng chúng con có quyền để sở hữu Thánh Linh Ngài trong đời sống của chúng con. Điều đó ban cho chúng con Sự sống Đồi đồi, Lời Ngài đã trở nên xác thịt trong bản thể của chính chúng con.

298 Xin cho chúng con tự đầu phục, tối nay, Chúa ôi, đầu phục hoàn toàn, với mọi sự của thế gian này, để chúng con có thể chết

với những việc thuộc về thể gian; và sống lại với một Đời sống mới trong Đấng Christ, để đi ra trong năm sắp đến này, nếu năm trải qua suông sẻ, hay nếu như ngay cả nó đến được đây. Lạy Chúa Jêsus, để được mới mẽ, những cái bình dâng hiến của Đức Chúa Trời, được rửa sạch bằng nước của Lời, qua Huyết, và được để riêng ra cho sự hầu việc cho Đấng Christ! Xin nhậm lời, Chúa ôi. Chúng con xin giao phó chính mình cho Ngài, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Gần với Ngài, gần với Ngài,
Gần với Ngài, gần với Ngài;
Suốt cuộc hành trình hành hương của đời
sống,
Cứu Chúa ôi, xin cho con bước với Ngài.

Chúng ta hãy giơ tay chúng ta và lòng chúng ta lên, khi chúng ta hát nó.

Gần với Ngài, gần với Ngài,
Gần với Ngài, gần với Ngài;
Suốt cuộc hành trình hành hương của đời
sống,
Cứu Chúa ôi, xin cho con bước với Ngài.

²⁹⁹ Chúng ta hãy cúi đầu chúng ta và lòng chúng ta, và hát bài đó cách im lặng; nhưng với Ngài bây giờ, giống như anh chị em đang nhìn thẳng đến Ngài.

Gần với Ngài, gần với Ngài,
Gần với Ngài, gần với Ngài;
Suốt cuộc hành trình hành hương của đời
sống,
Cứu Chúa ôi, xin cho con bước với Ngài.

³⁰⁰ Nếu như đó là lời chứng của bạn, vậy thì hãy giơ tay lên. Nói, “Gần với Ngài! Thật vậy, Chúa ôi, không phải giáo hội. Ngài! Không phải một tín điều, nhưng Ngài. Không phải một máng cỏ hay cái nôi. Ngài! Ôi Đức Chúa Trời, xin để Lời Ngài được ở trong con, để con sẽ được gần với Ngài.”

Suốt cuộc hành trình hành hương của đời
sống,
Cứu Chúa ôi, xin cho con bước với Ngài.

³⁰¹ Bây giờ trong khi chúng ta hát lần nữa, hãy nắm giữ, tay người nào đó, nói, “Tôi sẽ cầu nguyện cho anh, Cơ-đốc nhân.” Khi bạn nắm tay họ, điều đó đang nói rằng, “Tôi sẽ cầu nguyện cho anh, Cơ-đốc nhân. Anh cầu nguyện cho tôi.”

Gần với Ngài, gần với Ngài,
Gần với Ngài, gần với Ngài;
Suốt cuộc hành trình hành hương của đời
sống,
Cứu Chúa ôi, xin cho con bước với Ngài.

Bây giờ khi các bạn cúi đầu.

Trong máng cỏ xa xưa, tôi biết nó là rất thật,
Một Con Trẻ được sanh ra để cứu con người
khỏi tội.
Giăng đã thấy Ngài trên bờ biển, Chiên Con đời
đời mãi mãi,
Ồ, Đấng Christ, Đấng Chịu Thập hình ở Đồi Sọ.
Gần với Ngài, gần với Ngài;
Suốt cuộc hành trình hành hương của đời
sống,
Cứu Chúa ôi, xin cho con bước với Ngài.

³⁰² Các bạn yêu Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ngài chẳng tuyệt vời sao? [“A-men.”]

Kẻ què được bước đi, kẻ câm được nói,
Quyền năng đó đã được nói với tình yêu trên
biển;
Người mù được thấy, tôi biết điều đó chỉ có thể
là
Sự thương xót của Người đó xứ Ga-li-lê.
Bây giờ, gần với Ngài, gần với Ngài;
Suốt cuộc hành trình hành hương của đời
sống,
Cứu Chúa ôi, xin cho con bước với Ngài.

³⁰³ Đó là sự ao ước của anh chị em tối nay chứ? Nói, “A-men,” nếu là vậy. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]Ồ, thật tuyệt vời!

Suốt cuộc hành trình hành hương-...Chúng ta
là những kẻ hành hương.

Cứu Chúa ôi, xin cho con bước với Ngài.

³⁰⁴ Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Không chính xác một Giáng sinh “vui vẻ”, nhưng những ơn phước của Đức Chúa Trời về sự Giáng sinh ở trên anh chị em. Nguyện xin Đấng Christ của Đồi Sọ che giấu anh chị em trong chính Ngài, trùm kín anh chị em, quấn chặt anh chị em và bao phủ anh chị em trong Lời Ngài, cho đến khi Lời Ngài sẽ được trở nên xác thịt trong anh chị em, là lời cầu nguyện của tôi. Xin Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị em. Bây giờ xin mời mục sư, Anh Neville.

THƯA QUÝ ÔNG, CHÚNG TÔI MUỐN GẶP CHÚA JÊSUS VIE61-1224

(Sirs, We Would See Jesus)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 24 tháng Mười Hai, năm 1961, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org